

od leta 1969

V ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, April - Junij 2024 | San Floriano del Collio, Aprile - Giugno 2024
Leto LVI št. 2 | Anno LVI nr. 2

Pošiljatelj:

S. K. P. D. "F. B. Sedej"

Trg Svobode 6

34070 Števerjan (GO) – ITALIJA

vestnik@sedej.org

Poste Italiane Spa

Spedizione in abbonamento Postale

70% - DCB/Gorizia

Lasten tisk

KAZALO

UVODNIK - 70 LET KULTURNE DEDIŠČINE IN SKUPNOSTI	3
DUHOVNA MISEL - VSI SMO NOSILCI DAROV SVETEGA DUHA	4
PRAZNIK SKUPNOSTI, KULTURE IN GOSTOLJUBNOSTI - LIKOF 2024	5
V SLOGI JE MOČ!	6
V NOVI GORICI PREJELI KAR TRI NAGRADE	8
ŠTEVERJANSKI MALI BUTALCI SO PREMAGALI PAMET! - IGRIVO GLEDALIŠČE	9
TRI NAGRADE TUDI NA NATEČAJU MLADI ODER	10
DELOVANJE MEPZ FRANČIŠEK B. SEDEJ (MAREC 2024 – JUNIJ 2024)	10
NAJMLAJŠI PEVCI NA ZLATIH GRLIH, PRAZNIKU FRTALJE TER V DOMAČI VASI	11
PRVI MAJ IN FANTOVSKÉ DOGODIVŠČINE - POSTAVLJANJE MLAJA	11
PRVO SVETO OBHAJILLO – ZAHVALA	12
SLEDI - RAZSTAVA VLADIMIRJA KLANJŠČKA	13
DELOVANJE K.D. BRIŠKI GRIČ	14
“KAKŠNO EVROPO SI ŽELIMO ODLOČAMO MI SAMI NA VOLITVAH, KO IZBIRAMO SVOJE PREDSTAVNIKE” EVROPSKE VOLITVE 2024	16
52. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE ŠTEVERJAN – TISKOVNO SPOROČILO	17
VISOKO NAD OBLAKI LETI SREBRNA PTICA... ..	18
ZAHVALA BRUNU	19
KAJ SE DOGAJA OKOLI NAS	20
REŠITEV IGRICE	20
KAKO JE ŽIVETI DANES - INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCİ	21
PIŠI KUKR GOVORIŠ - KEČAP AL MAJONEZA?	22
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO	23
MOJ SLADKI KOTIČEK	27
ČESTITKE, DAROVI, SMRTI	28
VABILO	29
IGRICA	30

Opremili in uredili člani društva »F. B. Sedej«.

Urejanje, lektoriranje, grafično oblikovanje in tisk: **Ivan Boškin, Petra Ciglic, Lapo Farolfi, Damjan Klanjšček, Elija Muzic, Klara Terčič, Ema Terpin**

Glavni urednici: **Petra Ciglic in Klara Terčič**

Odgovorni urednik: **Ivan Vogrič**

Platnica: oblikovanje **Petra Ciglic**, fotografija **Rebeka Bernetič**

Če Števerjanskega Vestnika **še ne prejimate**, če ste zamenjali bivališče in naslov ali potrebujete kate-rokoli informacijo, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Uredništvo Števerjanskega vestnika: **vestnik@sedej.org**

Petra Ciglic
3428945726
petra.ciglic@sedej.org

Klara Tercic
3661650128
klara.tercic@sedej.org

Damjan Klanjšček
3297227151
damjanklanjscek@gmail.com

Jakob Leopoli (blagajničar)
3280914497
jakob.leopoli@gmail.com

70 LET KULTURNE DEDIŠČINE IN SKUPNOSTI

PRAZNOVANJE 70. OBLETNICE S.K.P.D. FRANČIŠEK B. SEDEJ

UVODNIK

KT

Letos obeležujemo izjemen mejnik v zgodovini Slovenskega kulturnega prosvetnega društva (S.K.P.D.) Frančišek B. Sedej, ki praznuje svojo 70. obletnico. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1954 in je skozi desetletja zvesto sledilo svojemu poslanstvu ohranjanja in promocije slovenske kulture, jezika in tradicij. S svojimi številnimi dejavnostmi, od kulturnih prireditev, gledaliških predstav, do koncertov, je društvo postalo središče kulturnega življenja krajevnne števerjanske skupnosti in pomemben člen v širšem slovenskem ter zamejskem kulturnem prostoru.

Ob tej priložnosti smo se ozrli nazaj na bogato zgodovino društva Sedej in se spomnili pomembnih dosežkov ter ljudi, ki so s svojim delom, navdušenjem in predanostjo prispevali k uspehu le-tega. V nadaljevanju boste lahko prebrali odlomke iz članka, ki obeležuje dosežke in zgodovino društva ter spomine nekaterih ključnih osebnosti, ki so oblikovale razvoj samega društva skozi leta. Članek, ki ga je napisal dr. Kazimir Humar, je bil objavljen v marčni izdaji našega glasila leta 1974, ob praznovanju 20. obletnice društva Sedej. Članek, ki je v marsičem še vedno aktualen, kljub temu da je šlo mimo petdeset let, najdete v celoti v arhivu Števerjanskega Vestnika na spletni strani: <https://sedej.org/vestnik-arhiv/>.

“Med nami Števerjanci, čeravno se pomlad komaj na znanja, marsikaj novega zraste.

V nedeljo 7. t.m. je vzkliklo »Slovensko katoliško prosvetno društvo« v Števerjanu. To naj bi bilo poživitev tistega prosvetnega društva, ki je po poročilu č.g. župnika C. Sedeja uspešno cvetelo na števerjanskem griču že pred prvo svetovno vojno in po njej, ter ga je fašistična tiranija ukinila.

Zavel je med nami pravi prosvetni duh. Znamenje za to nam je bila udeležba pri ustanovnem občnem zboru, ki je bila naravnost hvalevredna. Vzpodbudne očetovske besede č.g. župnika: - Delajte vi mladi, kakor so delali vaši stari -, so nas navdušile za izvolitev odbora, ki nam daje zagotovilo, da bo društvo uspešno delovalo, saj se mlade in zmožne moči kar prepletajo s starejšimi in že izkušenimi.» [K.G. - št. 10 z dne 11. marca 1954].

V Števerjanu ima kulturno delovanje bogato tradicijo - 1964

Fotografija: Števerjanski vestnik - Leto VI - Številka 3, str. 4

no pre snavljali in so se natekale stalno sveže, mlade sile, niso pustile za sabo nobenih trajnih posledic, ki bi ogrožale delovanje ali obstoj društva.

Tudi dandanes, ko verjetno za mnoge ni več v modi, stoji v prvih vrstah števerjanskega društva mladina.

Odbor sestavlja šestnajst mladih ljudi. Navdušeni so, ker bi sicer ne sprejeli nase odgovornosti, skrbi in dela, ki jim ne prinese zagtovo nobene osebne koristi. Vsi se zavedajo, da lahko samo žrtvujejo

Tako je navdušeno zapisal kronist pred dvajsetimi leti, ko so polagali v Števerjanu temelje društvu, ki še danes živi in dela prav z enakim elanom pristne mladinske moči.

Ko po dvajsetih letih ustavimo korak in se za hip ozremo na prehojeno pot, ugotovimo z veseljem, da navdušenje takratnega kronista ni bilo prazno. Takratni odbor in vsi ostali, ki so mu sledili, so hodili premočrtno po načrtani poti v službi ohranjanja slovenske pesmi, govorice in navad. Vsekdar v duhu načel svobode in krščanstva.

Seveda ni bila pot vedno lahka. Bili so časi pravega razcveta, prišli so pa tudi časi kriz, nerazumevanja in podobnega. Ker so se pa društveni odbori stal-

“Tudi dandanes, ko verjetno za mnoge ni več v modi, stoji v prvih vrstah števerjanskega društva mladina.”

“Z odprtim srcem smemo izraziti vso zadovoljnost nad števerjansko mladino, ki še upa, živi in dela kakor so naši očetje.”

čas in morda denar, poleg svojih mladih let; v zameno ne bodo, razen osebnega zadoščenja, dobili nikoli ničesar.

Če na kratko pregledamo življenje društva v teh dvajsetih letih, ugotovimo, da je bil v začetku nosilec vsega dela pevski zbor, iz katerega se je pravzaprav društvo razvilo. V naslednjih letih se je formirala dramska skupina, ki je postavila na oder vrsto zahtevnejših del (Srenja, Divji lovec, Naša kri, Deseti brat). Pridružil se je nato športni odsek. V zadnjih letih imamo še nova ansambla: Ansambel L. Hledeta, ki si je utrl pot širom domovine in Vesele Števerjance, ki iščejo še pravih not.

/.../V zadnjem času si je društvo prevzelo odgovorno in zahtevno nalogo organizacije zamejskega festivala slovenske narodno zabavne glasbe.

Celo vrsto let je bilo življenje vezano na skromno dvoranico na Križišču. Sedaj imamo svoj župnijski dom, ki nam nudi idealno streho za vsakovrstno delovanje.

Morda bi bilo mogoče narediti še mnogo več, kakor je bilo izvršenega. Tudi mnogo boljše bi lahko marsikaj naredili. Vendar moramo stvarno pomisliti na današnji tempo življenja, ki ljudi naravnost odvajajo od navad, skupnega življenja in družabnosti. In vsakega goni za osebnimi koristmi in modernim udobjem.

In če vse to dobro in tehtno premostrimo smemo z odprtim srcem izraziti vso zadovoljnost nad števerjansko mladino, ki še upa, živi in dela kakor so naši očetje.

VSI SMO NOSILCI DAROV SVETEGA DUHA

DUHOVNA MISEL

župnik Marijan

V naravi, posebno živi, so neverjetne možnosti, ki jih v teh poznih pomladanskih dneh še posebej čutimo. Bog sam je oživljajoči Duh. Kjer je Duh, je življenje. Posvečevalna Božja moč je bila na poseben način zaznavna na binkoštni praznik, ko so apostoli prejeli moč in darove Svetega Duha. To je bila prva birma v zgodovini človeštva. Sicer pa Sveti Duh živi in deluje v vsakem človeku, v širšem pomenu v vsakem brez izjeme, ker je vsak ustvarjen po Božji podobi in nosi v sebi »nekako Božje seme«, v ožjem pomenu pa v vernem in krščenem človeku.

Delovanje Svetega Duha se v Cerkvi ne kaže samo po hierarhični lestvici: verni laik-diacon-duhovnik-škof-papež, marveč še na dva druga načina: v delitvi posebnih darov ali karizem, ki jih Duh deli slehernemu kakor hoče, in v vodstvu posameznih kristjanov na poti k svetosti, kajti svetniki so ena najbolj očitnih prič za navzočnost in delovanje Svetega Duha. Apostol Pavel, ki je bil priča posebnih darov Svetega Duha, najbolj ceni najnavadnejši dar, ki je ljubezen.

Darovi Svetega Duha pa niso namenjeni samo prejemniku, marveč predvsem skupnosti, ki ji pripada. To velja za naravno družbeno skupnost,

posebno pa še za cerkveno. Vesoljna, krajevna in tudi domača, družinska Cerkev toliko izpolni svoje poslanstvo, kolikor more udeležati na družbeni, cerkveni, družinski in zakonski ravni darove, ki so jih posamezniki prejeli. Bog jih podarja vsem rodovom in v vsakem zgodovinskem času.

Posebej bi rad omenil, da apostol Pavel tudi zakonski poklic pojmuje kot karizmatičen poklic v Cerkvi, saj prav za zakonce izrečno trdi, "da ima vsak svoj milostni dar," (1Kor 7,7) tj. karizmo od Boga.

Vsem (in tudi sebi!) želim, da bi se prav vsi zavedali svoje posvečenosti in svojega poslanstva ter odgovornosti, ki nam jo v življenju namenja Božja previdnost. Obenem pa tudi svojim bližnjim zavestno omogočimo razvoj njihovih enkratnih darov v cerkveni in družbeni skupnosti kakor tudi v svoji družini in zakonu.

Vsak izmed nas je majhen košček mozaika (drugačen od drugih – zato toliko bolj pomemben!) v Božjih rokah. Vsak košček pa mora biti vedno na svojem mestu – in s tem bo najbolje obogatil osebno in skupno sliko! Z Božjo pomočjo se to vedno da!

PRAZNIK SKUPNOSTI, KULTURE IN GOSTOLJUBNOSTI LIKOF 2024

Ilaria Bergnach

Med slikovitimi kulisami glavnega trga v Števerjanu se je odvila letošnja izvedba enogastronomskega dogodka LIKOF 2024, ki je tudi letos privabila ljubitelje vina in kulinarike iz bližnje in daljne okolice.

Dogodek, ki je potekal v petek, 31. maja, in soboto, 1. junija, slavi preplet okusov in tradicij in združuje vinarje Vinoteke Števerjanski griči ter kuharske mojstre, ki so obiskovalcem ponudili vrhunske gastronomske užitke.

V nameščeni vinoteki na glavnem trgu so bogat izbor vin predstavile kmetije SKOK, HUMAR, MANIA', MUZIC, IVAN VOGRIČ, KORŠIČ, SIMON KOMJANC, GRADIS'CIUTTA, GIV CANTINA FORMENTINI, MARCUZZI.

Za kulinarčno ponudbo so poskrbeli Az. Agriturismo "Agriturismo Stekar" Nikolaja Pahorja, Osteria Caramella iz Krmina in chef Cristian Nardulli - Taverna sul Collio "Home Restaurant".

Zaradi petkovega slabega vremena je dogodek potekal v veliki dvorani župnijskega doma F. B. Sedej. Sobotni večer, z lepim vremenom, pa je bil nadvse uspešen in lepo obiskan.

V soboto je potekala tudi tradicionalna degustacija v vinogradu, ki je letos nosila naslov: *"Pet rdečih vin s petih celin"*. Vina iz Armenije, Avstralije, Južne Afrike, Južne Amerike in Francije so obiskovalci lahko okusili v bližnjem vinogradu ob sončnem zatonu. Z vinom so se lepo spajale tudi kulinarčne dobrote, ki jih je posebno za degustacijo, pripravila Osteria Gostilna Koršič.

V soboto je potekala tudi uradna predstavitev pete letine reprezentančnega - občinskega vina, ki nastane iz grozdja iz vrst tokaja, rebule in malvazije ter je nato vinificirano po tradicionalnem briškem sistemu. Predstavitve nove letine je bila tudi priložnost za zahvalo vsem vinogradnikom, ki so grozdje darovali, predvsem pa mlademu Riccardu Marcuzziu s kmetije Colsoreli z Jazbin, ki je letos poskrbel za vinifikacijo in se zahvalil za izkazano zaupanje.

Prisotne je uvodoma nagovorila pred kratkim izvoljena predsednica Vinoteke Števerjanski griči Nataša Humar. Sledil je pozdrav števerjanske županje France Padovan, ki je namenila poseben pozdrav in

Glavni trg se je napolnil z mizicami in stoli
FOTOGRAFIJA: PC

zahvale ob predstavitvi letošnje pete letine reprezentančnega vina. Obenem je poudarila kako je že prva letina imela veliko pozitivnih odzivov in navdušenja. Izrazila je veliko zadovoljstvo ob novici, da bo Urad za Slovencev v zamejstvu in po svetu števerjansko reprezentančno vino uporabljal kot protokolarno darilo. Nazadnje je spregovoril še deželni svetnik Marko Pisani, ki je izrazil in poudaril kako je tovrstni projekt odraz takega sodelovanja, ko skupnost lahko gradi boljši jutri.

Enogastronomski dogodek Likof poteka v sodelovanju z društvoma S.K.P.D. Frančišek B. Sedej in K.D. Briški grič, z združenjem ONAV, s pokroviteljstvom konzorcija Collio in Občine Števerjan.

Likof v Števerjanu ni bil le praznik okusa, temveč tudi praznik skupnosti, kulture in gostoljubnosti, ki bo v srcih obiskovalcev ostal še dolgo po tem, ko so se luči na trgu ugasnile.

V soboto je Likof zaživel na placu
FOTOGRAFIJA: PC

V SLOGI JE MOČ!

ODBOJKARSKA EKIPA SLOVOLLEY ZKB NAPREDOVALA V B-LIGO

PC

11. maj 2024 je datum, ki bo marsikomu ostal v spominu. V Repnu se je odvijala tekma domače odbojarske ekipe SloVolley ZKB proti Pordenonu. Odbojkarji SloVolleya so tistega dne po odlični sezoni, iz katere so izšli nepremagani, po odločilnem 3. nizu zmagali s 3:1 in tako napredovali iz C-lige v B-ligo. Po sedmih letih bo slovenska odbojarska ekipa končno spet igrala v državni ligi.

Ta zmaga pa ni pomembna zgolj z vidika športa, temveč dokazuje, da res velja rek: V slogi je moč. SloVolley je namreč ekipa, ki združuje najboljše odbojkarje slovenskih športnih društev iz zamejstva. Projekt skupne ekipe je sicer nastal že lani, pred kratkim pa je projekt dobil tudi uradni pečat, saj so se tudi vsa ostala društva uradno zavezala in podpisala dogovor o sodelovanju. V projektu sodelujejo AŠZ Olympia, Sloga Tabor, Naš Prapor, OK Val in ŠZ Soča. Cilj združene ekipe je bil namreč prav ta, da bi s skupnimi močmi ustvarili pogoje za napredovanje v B-ligo. In uspelo jim je!

Pri Slovolleyu igra tudi sovaščan Bernard Terpin. Drugi trener pa je Matija Corsi, prav tako doma iz Števerjana. Po zmagi smo B-ligašema postavili nekaj vprašanj.

Praznovanje po zmagi
FOTOGRAFIJA: FB SloVolley ZKB

LANSKA SEZONA (2023-2024)

Projekt SloVolley se je začel že lani, toda sanje se v minuli sezoni niso uresničile. Skupna ekipa je prišla do finala, toda se je uvrstila na drugo mesto. "Lani smo začeli zelo slabo. Potem je sledil niz štirinajstih zaporednih zmag, ko smo v bistvu zmagali vse tekme, tudi proti prvi ekipi v prvenstvu in smo dokazali, da smo sposobni. Žal se je potem nekaj zalomilo, ob tem pa še stres, konec sezone, utrujenost, poškodoval se nam je kapetan in je vse skupaj je malo propadlo," nam je razložil Bernard Terpin (letnik 2002), ki je v ekipi SloVolleya že od samega začetka, prej pa je igral v moški ekipi pri Olympiji. "Lani je bilo prvo leto, vse skupaj je bilo napravljen na hitro. Toda brez lanskega leta ne bi bilo letošnjega," je dodal Matija Corsi (letnik 1996), ki je v prvi sezoni nove ekipe bil del igralskega sestava, v letošnji sezoni pa se je preizkusil v vlogi drugega trenerja. "Moja vloga je bila med tednom pomagati

med treningom na igrišču, konec tedna pa stati ob strani prvemu trenerju Ambrožu Peterlinu in celi klopi. Imel sem torej dvojno vlogo: igralsko-trenersko," je še povedal drugi trener.

LETOŠNJI ČUDEŽ: NOVI TRENER IN SPREMEMBE V IGRALSKI ZASEDBI

Letos so odbojkarji SloVolleya po odlični sezoni, iz katere so izšli nepremagani, le napredovali v dolgo pričakovano B-ligo. K zmagi je po mnenju Bernarda Terpina nedvomno prispeval novi trener, Ambrož Peterlin. "To je bilo zanj prvič, ko je treiral člansko ekipo. Toda takoj je pokazal veliko voljo do zmage, kar te kot igralca itak motivira, da greš naprej. Poleg tega smo dobili zapisano pred vsako tekmo perfektno analizo, kot to delajo za profesionalne A-ligaše," je o novem trenerju dejal Terpin. V primerjavi s prvo sezono so odbojkarji v svojo sredo sprejeli tudi nekaj novih igralcev. "Starejši odbojkarji so večinoma opustili, dobili smo nove igralce: dobrega podajača, ki je bil naš velik plus, tj. izkušen A-ligaš iz slovenske reprezentance, ki ni bil samo kvaliteten igralec, ampak tudi vodja in je prinesel neko profesionalnost v ekipo. Pridobili smo

tudi Stefana Giusta, ki je prišel iz A3-lige, čeprav ni izkušen, ker ni nikoli igral v prvi postavi, je pa nekaj profesionalnosti prinesel tudi on, kar je tudi pripomoglo k zmagi," je razložil Bernard Terpin in zaključil, da je bila velika razlika z lansko sezono prav ta, da so bili vsi igralci mladi (letniki 1998-2003). "Dobro smo se razumeli in vzdušje gotovo pomaga," je še dodal B-ligaš. "Razlika med lansko in letošnjo sezono je bila v tem, da je bila ekipa bolj bogata, klop je bila daljša. Štela je 14 ljudi, ki so bili vedno prisotni skozi celo leto, na treningih in tekmah. Vse je začelo že s pripravo v Logatcu in tam smo se spoznali z novimi člani, kar je po mojem mnenju pomagalo," je dejal Matija Corsi.

O DERBIJIH, NAVIJAČIH IN GRENKIH TRENUTKIH

"Derbiji so itak najbolj zahtevni," nam je povedal Bernard in razložil, da kot igralec derbi doživljaš različno kot navadne tekme, ker "igraš proti igralcem, ki jih poznaš. Če pa še pride do kakega spora... postane še bolj napeto." Pri tem na vzdušje na igrišču zelo vplivajo tudi navijači. "To je bilo najbolj razvidno v tekmi proti Soči, ki ima res dobro navijanje. Tam sploh nisi mogel slišati soigralca," je povedal in dodal, da najtežji trenutek sezone pravzaprav ni bil derbi: "Najbolj težko je bilo, ko smo zmagali deželni pokal in smo nato igrali pokal "Triveneto", kjer smo prvo tekmo zmagali, pri drugi tekmi pa smo v drugem setu izgubili zmagovalno točko in je popolnoma padla morala. To je bil najtežji in hkrati najbolj grd trenutek v sezoni."

Bernard Terpin na servisu
FOTOGRAFIJA: FB SloVolley ZKB

OBČUTKI IN VTISI Z IGRIŠČA... PO ZMAGI

Sogovornika smo vprašali tudi o tem, kakšni so bili občutki tistega 11. maja. "To je bilo veliko zadoščenje, ker sem jaz osebno to napredovanje čakal tri leta," je dejal Bernard in pristavil, da so nekateri soigralci na ta trenutek čakali kar šest let, med katerimi so šest let zaporedoma prišli do finala, nikoli pa niso zmagali. "Še večje zadoščenje je bilo to, da smo bili nepremagani celo sezono. Pokazali smo, kakšno ekipo imamo in kakšni smo, koliko veljamo," je še izjavil odbojkar. Da v zmago še dodobra ne more verjeti, nam je dejal Matija. "Konkretno se bom tega zavedel oktobra meseca, ko bomo hodili po Venetu in Tridentinskem. Nisem takoj dojel zmage, ker to pravzaprav ni bilo prav presenečenje, temveč bolj dolžnost," je še zaključil drugi trener.

Drugi trener Matija Corsi
FOTOGRAFIJA: SloVolley ZKB

KAJ PA ZDAJ?

Na vprašanje, kaj ekipo čaka v naslednjih mesecih in naslednji sezoni je Corsi odgovoril, da se bodo še "potili". Ekipo sicer čaka najprej turnir Mirka Špacapana v Gorici, s katerim se bo uradno zaključila sezona 2023-24. Sledilo bo verjetno nekaj dni pavze, ko ne bo trenerja. Toda so se, po besedah Bernarda Terpina, že zmenili, da bodo vseeno trenirali, ker so "bolani na šport". Potem pa se bo začela nova sezona 2024-25. "Spoznali bomo nove igralce. Dva igralca namreč gresta v tujino in bodo v ekipi gotovo spremembe, za imena novih soigralcev pa še ne vemo," je povedal B-ligaš.

Ob brezhibni sezoni in napredovanju v B-ligo, odbojkarju Bernardu, drugemu trenerju Matiji in celotni ekipi SloVolley ZKB čestitamo in jim želimo še veliko uspeha in zadoščenj na novi poti.

V NOVI GORICI PREJELI KAR TRI NAGRADE LINHARTOVO SREČANJE 2024

PC

Pretekli meseci so bili v Števerjanu z vidika gledališča zelo uspešni in bogati. V nedeljo, 21. aprila, je v SNG Nova Gorica, kjer je tudi prvič gostovala zadnja predstava Dramske družine iz Števerjana Pica za dva, potekal zaključek regijskega Linhartovega srečanja 2024 odraslih gledaliških skupin Severne Primorske 2024. *"V takem kolektivu, četudi razsejanem od Pirana do Trente, je bilo užitek delati. Lahko bi rekel, da sem imel privilegij delati v zares veliki in slikoviti pisarni, polni čudovitih pejsažev na obeh straneh meje. Na svojih poteh, sem opravil okoli 2556 km in na koncu sem bolj spočit kot sem bil na začetku. Užitek mi je bilo obiskovati skupine in vesel sem, da sem imel privilegij spoznati vas in spremljati kulturno brbotanje na zahodnem koncu slovenskega etničnega prostora,"* je pred podeljevanjem nagrad dejal regijski selektor Linhartovega srečanja Milan Golob, ki je pokrival severno in južno Primorsko in si je ogledal 12 predstav, ki so si bile *"tako po kvaliteti uprozoritev, estetski, tehnično-igralski podkovanosti kot po tem, kaj jih zanima v gledališču,"* med sabo izjemno različne. *"Letos je bila razvrstitev na vrhu zelo jasna, saj so skupine, ki sem jih izbral za dve regijski srečanju v tehničnem in umetniškem smislu na opazno višji ravni kot tiste, ki sem jih razvrstil za njimi,"* je o svoji selekciji povedal Golob. Na vrh sta se uvrstili Pica za dva in Skopac (Mišelovka), poleg teh pa še Kažin (dramatično društvo Idrija in mala gledališka šola GJV Idrija v sodelovanju z društvom Svoboda Žiri), Kdo ima prav (gledališka skupina Trenta), Operacija Rocco (dramski odsek Prosvetnega društva Štandrež), Stena ob steni (gledališka skupina Kulturnega društva Sovodnje), Vaja zbora (gledališka skupina Face Solkan) in Milost v imenu ljudstva (društvo Wilka).

Nagrado za najboljšo moško vlogo je prejel Matej Pintar, ki v Pici za igra AA-ja. Priznanje za glavno žensko vlogo pa je prejela Cecilia Blasutig v vlogi gospe Mollie Ralstone v predstavi Skopac (Mišelovka) Agathe Christie v izvedbi Beneškega

AA (Matej Pintar), BB (Jakob Leopoli) in CC (Simon Komjanc) med pripravo pice

FOTOGRAFIJA: FB Dramska družina S.K.P.D. F. B. Sedej

gedališča in režiji Alide Bevk.

"V predstavi Pica za dva Matej Pintar zaseda vlogo AA-ja, kljub temu da je avtor njegovo vlogo poimenoval zelo tipsko oz. je pustil nedefinirano, pa je njegova interpretacija polna in doživeta. Skupaj z Jakobom Leopolijem (BB) in Simonom Komjancem (CC) zaseda vrh triumviratne logoreje, trojice, ki je izredno zgovorna in dinamična, pri čemer se zlahka sprehaja od komičnih, rekel bi tudi burkaških leg igre, do premišljenih, zaskrbljenih potez AA-jeve osebnosti vse do romantičnih, skozi katero spoznavamo resnično, humanistično vrednost besedila Pica za dva, ki ni zgolj besedilo o preseganju tujstva, marveč dodaljnogledna študija o malem človeku, sleherniku, v katerem se lahko prepozna vsak izmed nas," je dejal regijski selektor za severno Primorsko Milan Golob.

Predstava Pica za dva je tretjo ponovitev doživela v nedeljo, 26. maja, tokrat v Gorici. Števerjanski igralci so nastopili v sklopu Niza Iskriivi smeh na ustih vseh, ki ga prirejata Zveza slovenske katoliške prosvete in Kulturni center Lojze Bratuž.

Nagrajenim igralcem in celotni Dramski družini iskreno čestitamo!

ŠTEVERJANSKI MALI BUTALCI SO PREMAGALI PAMET! IGRIVO GLEDALIŠČE

PC

Tisto leto, ko sta bili dve kravi za en par, (ali so bile tri?) so se Butalci skregali s pametjo, pa so zmagali Butalci, — kaj mislite! — in ne pamet. In spet so prav ti Butalci, o katerih je pisal Fran Milčinski, premagali pamet na odrskih deskah v župnijski dvorani v Števerjanu. Uprizorili so jih mali igralci v sklopu gledališke delavnice *Igrivo gledališče*, ki sta jo vodili Marinka Černic in Jožica Zniderčič.

Le-tema se je najprej zahvalil vodja Dramske družine F.B. Sedej iz Števerjana, Matej Pintar. Posebej je izpostavil kostumistko Snežo Černic, šiviljo Irene Grusovin in gospo Gianni Blason ter izvedenko za gib Natašo Sirk, ki je poskrbela za koreografiji obeh plesov. Omenil je nato tudi vse "zakulisne" sodelavce, ki so s svojo predanostjo in kreativnostjo prispevali k uspehu predstave: Jasmin Kovic, Laro Proderutti, Aljošo Dornija, Evgena Komjanca, Simona Komjanca, Mateja Pintarja, Franka Žerjala in Janeza Terpina. *"Aljoševa domiselnost nam je uresničila prašička, ki je še ojačil to enkratno 'butalsko' vzdušje,"* je o daljinsko vodenem prašičku dejal vodja Dramske družine. *"Veseli smo, da smo v sklopu Igrivega gledališča že drugo leto zapored oblikovali uglašeno skupino, ki se je delila na mlajše osnovnošolce in starejše nižješolce,"* je še povedal Pintar in nato poklical na oder županjo Občine Števerjan Franco Padovan, ki je podelila posebno priznanje najmlajšemu igralcu Primožu Dorniju, ki obiskuje šele otroški vrtec. *"Mlajšim članom smo seveda dodelili manjše vloge in jim omogočili, da so se - zlasti novinci - postopoma uvajali v gledališko umetnost,"* je razložil vodja Dramske družine. *"Nikar ne zamerite, če smo si dovolili kanček duho-*

vitosti na račun vas, a tudi vseh nas. Vse je bilo dobronamerno in v skladu z zimzeleno butalsko filozofijo," je polno dvorano nagovoril vodja Dramske družine.

V pisanih butalskih kostumih so poleg Primoža Dornija [kmet] v nedeljo nastopili še: Victoria Del Negro, Urška Dorni, Greta Manià, Lisa Princic, Giorgia Trevisani, Mia Vittor [kmetice] Nicolò Cozzutti in Jurij Pintar [kmeta], Liam Devetak ["modri"

Butalec], Danijel Pintar [Tepanjčan], Claudio Burgaretta [policaj/Cefizelj], Danjel Pahor [policaj/Cefizelj], Nora Burgaretta [grofica], Mitja Komjanc [kmet/županov sin], Sofia Prestento, Sofija Di Battista, Jana Spazapan, Greta Pontello, Neva Kovic [Butalke]. *"Iz srca bi radi pohvalili prav vse mlade igralce, saj so se lepo izkazali, vsak na svoj izviren, sebi lasten način,"* je še dodal Matej Pintar in se nato zahvalil tudi staršem, saj so vsi

Mali Butalci so nastopili tudi v Kulturnem centru Lojze Bratuž
FOTOGRAFIJA: FB Dramska družina S.K.P.D. F. B. Sedej

skupaj "razvijali veščine, ki bodo otrokom koristne tudi v drugih življenjskih situacijah." O prihodnosti gledališke delavnice pa je še dejal: *"Naša želja je, da bi naši mladi tudi v naslednjih letih gojili svoje igralske talente. Z Igrivim gledališčem bi namreč radi še nadaljevali in v prihodnje naj bi se posvetili tudi knjižni izreki, kar nam letos še ni uspelo. Ustvarili bi radi dve ločeni skupini: mladinsko in otroško. Le tako bomo postavili temelje novi generaciji ljubiteljskih igralcev, ki bodo nekoč lahko pristopili k odrasli dramski družini."*

Mladi igralci so Butalce uprizorili tudi na odru goriškega Kulturnega centra Lojzeta Bratuža v soboto, 18. maja, ob 17. uri v sklopu niza veseliger ljubiteljskih odrov - Iskriivi smeh na ustih vseh.

TRI NAGRADE TUDI NA NATEČAJU MLADI ODER

PC

Števerjanski gledališčniki so se izkazali tudi na natečaju Mladi oder, ki ga vsako leto prireja Zveza slovenske katoliške prosvete in Kulturni center Lojze Bratuž, kjer so prejeli kar tri priznanja. Nagrajevanje je potekalo 21. maja v veliki dvorani KCLB-ja.

Najprej so na oder stopili predstavniki Otroške gledališke skupine S.K.P.D. F.B. Sedej, ki so meseca decembra pričakali prihod sv. Miklavža z igrico *Čegau je svet Miklavž?*, ki je nastala izpod peresa Eme Terpin in Petre Ciglic in v režiji Vide Boškin, Petre Ciglic, Lare Proderutti in Eme Terpin.

Nato so za igrico *Cirkus čudisekarseda!* priznanje prejeli tudi predstavniki otroške gledališke skupine S.K.P.D. F.B. Sedej v sklopu gledališke delavnice Igrivo gledališče, ki sta jo vodili Marinka Černic in Jožica Zniderčič.

Med odraslimi skupinami se je s *Pico za dva* izkazala Dramska družina S.K.P.D. F.B. Sedej, ki je tudi prejela priznanje.

Nagrajevanje je potekalo 21. maja v KCLB
FOTOGRAFIJA: FB ZSKP

DELOVANJE MEPZ FRANČIŠEK B. SEDEJ (MAREC 2024 – JUNIJ 2024)

Alenka Di Battista

MePZ Frančišek B. Sedej se je kot običajno 16. marca udeležil 64. tradicionalne revije Primorske poje. Nastopil je v Domu kulture v Kromberku in zapel ljudski *Nana ščeričica* v priredbi Sandra Filippa in *Jubca moja* v priredbi Hilarija Lavrenčiča ter Mlakarjevo *Vandima* v priredbi Patricka Quaggiata s solistično vlogo Manuela Pintarja in spremljavo Manuela Persoglie (harmonika) ter Franka Reje (kitara). Slednja je med publiko požela največ uspeha in navdušenja, navsezadnje tudi zaradi interpretativnih sposobnosti solista in instrumentalistov.

23. maja je zbor sodeloval z otroškim pevskim zborom pri zaključnem koncertu z naslovom *Krog življenja*. Zapel je pesmi s sakralno vsebino *Ave Maria* (Danilo Fajgelj) in *Ubi caritas* (Maurice Duruflé), Mlakarjevi *Vandima* (prir. Patrick Quaggiato) in *En glaž vina mi dej* (prir. Katja Gruber) ter ljudski *Nana ščeričica* (prir. Sandro Filippi) in *Jubca moja* (prir. Hilarij Lavrenčič).

Večer je sklenil s pesmijo *Krog življenja* iz risane Disneyjevega filma *Levi kralj*, ki jo je namensko za naš mešani in otroški zbor priredil naš dirigent. Pesem je združeni zborovski sestav ob klavirski spremljavi Michele Sbuelz celo dvakrat ponovil in s tem sklenil pevsko bogat večer.

Zaključni koncert Krog življenja
FOTOGRAFIJA: FB F.B. Sedej

NAJMLAJŠI PEVCI NA ZLATIH GRLIH, PRAZNIKU FR TALJE TER V DOMAČI VASI DELOVANJE OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORČKA

Vida Boškin in Ema Terpin

Z obema zborčkoma smo 13. aprila nastopili na velikem odru v Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici v revijalnem delu Zlatih grl, ki jih vsako leto organizira Prosvetno društvo Vrh sv. Mihaela. Za najmlajše je bilo to veliko veselje, ker naju z Emo skoraj na vsaki vaji vprašajo, kdaj bodo nastopili na "Velikem Modru". Tudi tokrat smo bili prvi na vrsti z malim Otroškim zborom. Nekaj smo zaplesali, nekaj zapeli in nato se premaknili v "bar", kjer smo dobili tudi okusno malico. Po krajši pavzi, ko so nastopali še drugi zbori, smo šli na oder še z Velikim Otroškim zborom. Tokrat smo si za program izbrale nekaj težjih pesmi, a so jih otroci vseeno zelo dobro zapeli. Zahvalila bi se tudi dirigentu Patricku, ki mi je priskočil na pomoč, ko sem ga prosila, da mi napiše note za pesem "Ne bodi kot drugi", katere izvedba je ganila marsikaterega starša.

Čez teden dni smo z Velikim OPZ nastopili na Prazniku frtalje, kot je že v navadi. Predstavili so se tudi otroški zbori iz Sovodenj, Štmavra in Vrha sv. Mihaela. Skupaj smo popestrili nedeljski popoldan obiskovalcem. Tudi tu so nas pogostili z dobro hrano in pijačo.

V začetku meseca maja pa smo Veliki OPZ peli pri maši in polepšali mašo za prvoobhajance. Na koru so nam pomagale tudi punce iz višje šole in univerze. Zahvalila bi se tudi Ivanu in Petru, ki so zbor spremljali s kitarami.

Za nami je tudi že zadnji nastop letošnje sezone, in sicer zaključni koncert zborov v Števerjanu z naslovom Krog življenja. Začel se je v četrtek, 23. 5. ob 20.30. Zapeli smo tako z malimi kot z velikimi in so se vsi res zabavali. Ob zaključku koncerta pa smo zapeli še zadnjo pesem, "Krog življenja", skupaj z mešanim pevskim zborom F.B.Sedej, pod vodstvom Patricka Quaggiata. V prejšnjih tednih smo lepo vadili pesem, čeprav smo imeli kar nekaj težav z ritmom. Otroci pa so se zabavali, predvsem ko je dir. Patrick popestril nastop s posebnimi gibi, ploskanjem in skoki, ki so ponazorili nevihto in padanje dežja.

PRVI MAJ IN FANTOVSKÉ DOGODIVŠČINE POSTAVLJANJE MLAJA

Ivan Boškin

Ljudje, ki pridejo zvečer na *plac* v Števerjan v resnici ne vedo, koliko se mladi pripravljamo na dviganje mlaja. Najprej se začne iskanje drevesa. Že samo to je ena in prava dogodivščina. Konec marca smo se fantje, tisti seveda, ki se bolj razumemo na gozd, zbrali in se odpravili na iskanje "zaklada". Hodili smo po blatu, v hribe in doline, iskali ravna debla med robido in grmičevjem. Skratka ulovil nas je mrak. Pred divjimi prašiči pa smo zadovoljno zbežali kar s tremi označenimi bodočimi mlaji.

Počasi so začele češnje cveteti in trte poganjati. Vedeli smo, da se bliža 1. maj. Ekipa smo se tistega dne podali še na lov nad bršljanom. Vsako leto že prej vemo, kje je tisti pravi, tisti, ki se mu najbolj svetlika listje. Mirno lahko priznam, da se takoj po postavitvi mlaja ta lov odpre in traja seveda do naslednjega leta. Ko pride čas, pa se dobimo in primerjamo na sodni mizi razne vrste bršljana in voli-

mo za najboljšega. Tako da 1. maja tekočega leta smo ob 14:00 že bili na mestu pokola s škarjami in žagami v žepih.

Z bršljanom je prispel na strehi avtomobila, do *placa*, še beli list, ki je neizmerno potreben, da zgleda potem mlaj še višji kot bi drugače bil. Takoj smo se lotili dela in začeli s pripravljanjem venca. Med tem se je postopoma začelo zbirati vedno več moških, ki smo čakali samo na to, kdaj bo ura bila, da se odpravimo v gozd. Pred tem pa, kot se spodobi, smo se še najedli pohanega piščanca, da smo lahko potem par ur zdržali ne da bi jedli ničesar. Po drugi strani se prej najemo tudi zato, da če bi se slučajno pripetila nezgoda, bo ponesrečenec lahko odpotoval v vice s polnim, sitim želodcem.

No, ampak, že preveč govora je bilo o nepomembnih okvirih. Poglobimo se sedaj na glavno sliko tega dne. Traktorji, avtomobili, motorji, vse se

ovanja so se vedno bolj dvigala. V šumenju gozda in narave sem lahko čutil to nestrpnost, ki se širi pred padcem mlaja. Takoj po tem dogodku, se le-ta sprosti v zrak in spusti navzdol ter sreča z Grojnico. Na dan pa se prikaže zaskrbljenost, če bo mlaj srečno odšel iz nizkega grmovja in ovir, ki se mu bodo postavile na pot. Kako je mlaj zlezal pod odprto nebo bo ostala skrivnost. Vedite pa, da se je živ in zdrav priplazil na trdna tla, kjer smo ga lahko mirno

je pomikalo le proti enemu kraju, v gozd, kjer nas je čakal mlaj. Veste katera je težava, ko greš iskati mlaj marca v dnevni svetlobi? To, da ni temačno in da je na drevesih nekaj manj zelenja kot maja. Na srečo, smo mlaj označili tako, da je bil prepoznaven in smo ga lahko odkrili kar kmalu; po dobrih dvajsetih minutah. Čakanja, priznam, je bilo kar nekaj. Pričak-

Naslednje leto ga postavimo mi!
Skupinska fotografija prvomajskih deklet
FOTOGRAFIJA: Arhiv palačinkaric

obrili. Pot do placa je šla kot po olju. Le pri borovcih, kot vedno, ljudje, čeprav označimo s stoli, da se jim tam na cesti ne splača parkirati, vseeno se za to odločijo. Kot vsako leto je zato kakšna železna želva skoraj šla domov z rahlo oznako na stranskih vratih.

Postavljanje mlaja ni bilo nič posebnega. Zabili smo beli list,

naložili venec in dvignili drevo ponovno na noge. Pravim vam, vse je šlo preveč po načrtih in se ni nič nikjer zataknilo. Mlaj je bil v luknji pred polnočjo. Ni zato ostalo drugega kot prižgati žar, da so čevapčiči in vratovina lahko poplesali na vročem olju ter razveselili želodce prisotnih vaščanov.

PRVO SVETO OBHAJILO ZAHVALA

V nedeljo, 5. maja 2024, je v Števerjanu potekalo prvo sveto obhajilo. V nadaljevanju lahko preberete zahvalo, ki jo je po maši prebral Matej Pintar.

Dragi otroci prvoobhajanci, starši, g. župnik Marjan, katehetinja Andrejka, današnja nedelja ni običajna nedelja. Posebej ne za nas starše teh devetih otrok, ki so danes prvič prejeli sveto obhajilo – telo in kri Jezusa Kristusa v svetem zakramentu.

Priprave nanj so se za nas, starše prvoobhajancev, začele že davno, ko smo o prihodnosti svojih malčkov sanjari že pred njihovim rojstvom, ko smo jih nato speče opazovali v svojem naročju, ko smo jih prvič pokrižali in zanje molili, ko smo se zvečer ulegli k njim in z njimi

molili Sveti angel. Kolikokrat smo pomislili na to, da bi bili srečni.

Dragi otroci, v to srečo zagotovo spada tudi prvo sveto obhajilo, trenutek, ko se je Jezus srečal tudi z vami in tiho stopil v vaša srca. Naj bo to prvo srečanje začetek novega, lepega prijateljstva.

Letošnji prvoobhajanci

Ob tem pomembnem dogodku se v imenu staršev prvoobhajancev iskreno zahvaljujem gospodu Marjanu in patru Janu, ki ob nedeljah z nasmehom nagovarjata naše otroke in jih uvajata k nadaljnjemu sodelovanju v župnijskem življenju, otroškem zboru, zborovodkinji, organistki in kitaristu za lepo petje, zvestim pritrkovalcem za njihov trud in podporo, gospe Silvi za lepo okrašeno cerkev in vsem župljankam in župljanom za prisotnost in molitev.

Nazadnje, a z veliko hvaležnostjo naj nagovorim še našo katehetinjo Andrejko, kateri smo v zadnjih dveh letih skoraj vsak ponedeljek popoldne zaupali svoje otroke. Andrejka, hvala za resnost, potrpežljivost in vero, s katerimi si na najlepši način pospremila naše otroke do današnjega dne. Hvala!

SLEDI RAZSTAVA VLADIMIRJA KLANJŠČKA

Alenka Di Battista

Vladimir Klanjšček je v svoji bogati umetniški karieri ustvaril veliko število likovnih del, ki segajo na različna področja umetniškega ustvarjanja: od slikarstva in grafike do uporabne umetnosti. Kot poje pesnica Brina Štempe Žmavc v pesmi Sledi je tudi Klanjšček želel za sabo pustiti svojo sled, napisati svojo pesem, narisati svojo sliko, odtisniti svojo misel in na ta način duši omogočiti, da zadiha in spregovori. Svetu je želel vedno znova iskati obliko oziroma na platno odtisniti svojo misel ter jo tako osvoboditi. O raznolikem in plodovitem opusu govori bodisi avtorjeva zbrana hemeroteška, ki priča o rednem razstavnem udejstvovanju doma in po Sloveniji od leta 1962 dalje, kot tudi pregledna razstava izbranih likovnih del, ki je bila otvorjena 19. aprila v galerijskih prostorih kulturnega doma na Bukovju.

Razstavljena dela so prikazala obiskovalcem nenehen razvoj in nadgradnjo avtorjeve likovne govorice, vseskozi zveste domači pokrajini, ulete med rojstnimi Brdi in Krasom. Vir navdiha je namreč Klanjščku bila narava, od katere je povzel bistvo in jo lirično, intimno reinterpreteriral. Sprva so bili motivi jasno razpoznavni (npr. trte, kmečke domačije z orodjem...), sčasoma pa so postali abstrahirani/poenostavljeni, na nekatera platna pa so se vselila tudi simbolna bitja (npr. živali, ženske figure...) ter tako slikam nadelala čarobni, včasih tudi duhovit prizvok. Z upodabljanjem razkrajajoče se narave, ki jo povzroča človeška malomarnost in brezbržnost, pa se je dotaknil tudi aktualne okoljevarstvene tematike.

Postopoma je avtor začel barvnim kompozicijam dodajati reliefne strukture, s pomočjo katerih je optično približal sliko gledalcu. Izbira barvnih tonov, sprva pretežno zemeljsko rjavih, nato pa hladnejših, zlasti modrih, zelenih in vijoličastih, pa je kompozicijo pomembno dopolnilo oziroma postopoma skupaj s svetlobo postalo ključno izrazno sredstvo slike. Avtor je s svojimi deli rad eksperimentiral tudi z materiali: pri grafikah je uporabil pluto, platno pa je pri slikah nadomestil les.

Zlasti pri slednjih je potrebno omeniti bogato serijo rovašev, različnih oblik in velikosti. Zanj je značilna tudi uporaba slik različnih formatov, posebno težo pa imajo pri njegovem ustvarjanju premišljeno izbrani naslovi del, ki upodobljeno tematiko vsebinsko dopolnjujejo. Ob pogledu na izbor zbranih del na prvi pregledni razstavi umetnika pa opazimo, da je za prvo, mlajše obdobje značilna uporaba okvirjev, nato pa prevladujejo slike brez le-teh, kjer se slikarska ploskev razpotezne vse do roba slike in še čez. Prvič so ravno zaradi avtorjega visokega jubileja, praznovanja osemdesetega rojstnega dne, domači publiki predstavljeni tudi avtorjevi zgodnji portreti in avtoportret ter drobni uporabni predmeti z motivi zodiakalnih znamenj.

Klanjščkov ustvarjalni duh pa je še vedno živ in v nenehnem iskanju novih izraznih sredstev in motivov. Venomer nove slike nastajajo v njegovi glavi skozi umetniški proces, stare slike pa se včasih dopolnjujejo, saj nam avtor želi še veliko povedati o svetu in naravi, ki nas obdaja.

OTVORITEV RAZSTAVE VLADIMIRJA KLANJŠČKA

Veliko ljudi se je v petek, 19. aprila zvečer zbralo v dvorani na Bukovju, kjer je potekala slovesnost ob odprtju likovne razstave domačega umetnika Vladimirja Klanjščka *Sledi*. Šlo je tudi za kulturni dogodek z voščili umetniku, ki je pred kratkim praznoval svojo 80-letnico. Prisotni so bili tudi števerjanska županja Franka Padovan, občinska odbornica za kulturo Martina Valentincic, predstavniki SKGZ in ZSKD ter nekateri Klanjščkovi kolegi iz likovnih krogov.

Večer kulture je uvedel ženski pevski zbor Danica z Vrha pod vodstvom Jane Drassich. Pozdravni nagovor je imel predsednik KD Briški grič, Joško Terpin, ki je najprej izrekel voščila Vladimirju Klanjščku ob jubileju. Povedal je še, da je Vladimir Klanjšček dolgoletni član društva, ki je s svojim umetniškim pristopom oplemenitil marsikatero društveno prireditev. V ta namen so postavili tudi razstavo številnih Klanjščkovih umetnin ter poskrbeli za izdajo posebnega kataloga. Nastopili so tudi Briški slavčki, ki so se publiki predstavili pod vodstvom Mojce Cej in ob klavirski spremljavi Valentine Cibic.

Osrednja točka večera je bila namenjena predstavitvi razstave in bogate likovne poti Vladimirja Klanjščka. Umetnika in njegovo delo je predstavila umetnostna zgodovinarica Alenka Di Battista, ki je slikarja postavila med avtorje umetnin, ki segajo na različna področja umetniškega ustvarjanja, od slikarstva in grafike do uporabne umetnosti. Povedala je, da je Klanjšček želel pustiti za seboj svojo sled, napisati svojo pesem, narisati svojo sliko, odtisniti svojo misel in na ta način duši omogočiti, da zadiha in spregovori. Vir navdiha mu je vseskozi bila narava, od katere je povzel bistvo in jo lirično in intimno reinterpreteriral. Sprva so motivi bili jasno razpoznavni, kot npr. trte in kmečke domačije z orodjem, sčasoma pa so postali abstrahirani. Rad je eksperimentiral tudi z materiali: pri grafikah je uporabil pluto, platno pa je pri slikah nadomestil les. Kljub svojim osmim križem je Klanjščkov ustvarjalni duh še vedno živ in v nenehnem iskanju novih izraznih sredstev in motivov.

PRVOMAJSKO SLAVJE

Na prvomajskem slavlju je bila slavnostna govornica državna sekretarka Vesna Humar, ki je opozorila tudi na pravice žensk in na potrebo, da Slovenci, Italijani in Furlani ostanejo složni, ko se pojavijo izbruhi sovraštva. *»Dokler živimo v svetu, v katerem delavec sredi dneva umre na gradbišču ali spi na umazani blazini na betonskih tleh, in ne, ni treba daleč za take prizore, lahko rečemo, da je boj za pravice delavcev končan?«* Tako se je vprašala Vesna Humar. Po besedah Vesne Humar je zmot-

Državna sekretarka Vesna Humar na prvomajskem slavlju na Bukovju

FOTOGRAFIJA: FB Kulturno Društvo Briški Grič

no misliti, da je prvi maj le lep spomin na nekdanje čase in da je boj za pravice delavk in delavcev le zgodovinska ostalina, folklorna posebnost in odmev obdobj, ki so zdavnaj minila. Državni sekretarki je težko pri srcu, ko vidi, da je v našem prostoru še vedno prisotno tisto majhno, nizkotno, razdiralno sovraštvo in je izrazila upanje, da bodo tisti, ki 25. aprila mažejo spomenike našli zdravi razum in vest svojo. Prav tako si želi, da vsi, ki živimo v tem prostoru – Slovenci, Italijani, Furlani, prišleki iz vseh koncev sveta – ne bomo dovolili, da nas ti izbruhi jeze in strahu potrejo, temveč bomo ostali močni in kreпки. Nagovoru državne sekretarke je sledil nastop Partizanskega zbora iz Ljubljane, ki ga vodi Jakob Barbo. Partizanski zbor letos slavi svojo 80-letnico.

Zaradi slabega vremena je prireditev potekala v dvorani, sledil ji je nastop skupine The Maff.

V dopoldanskih urah pa je potekal 22 kilometrov dolgi čezmejni pohod, ki se ga je udeležilo 75 pohodnikov. Med postankom pri spomeniku padlim v narodnoosvobodilnem boju na Gonjačah so zapele Briške trcinke.

COOLtura party

V petek, 10. Maja, smo na sedežu kulturnega doma na Bukovju otvorili grafit ter fotografsko razstavo, ki sta nastala v sklopu jesenskih delavnic v organizaciji ZSKD in ob udeležbi dijakov goriških slovenskih višjih srednjih šol. Dogodek so sicer oblikovali mladinski odseki kulturnih društev na Goriškem pod okriljem Zveze slovenskih kulturnih društev. To so mladi kulturnega društva Briški grič iz Števerjana, kulturnega društva Oton Župančič iz Štandreža (mladinski odsek Pičulati), kulturnega društva

Sovdnje, kulturnega društva Skala iz Gabrije, kulturnega društva Danica z Vrha in godbe na pihala Kras iz Doberdoba. Dijaki in dijakinje so Fotografsko delavnico izpeljali na sedežu kulturnega

Odkritje grafita in odprtje fotografske razstave
FOTOGRAFIJA: FB Kulturno Društvo Briški Grič

društva Oton Župančič v Štandrežu. Vodila jo je fotografinja Dominique Pozzo. Delavnica grafitarstva je potekala v Števerjanu na Bukovju pod mentorstvom umetnika Jakoba Jugoviča. Spregovorili so tudi dijaki, ki so sodelovali pri delavnicah. V drugem delu večera je nastopil goriški glasbenik in kantavtor Mattia Visintin, nato pa so se publiki predstavili še Rujni muzikanti. Ples in druženje je nadaljevalo s štandreškimi DJem-Boškin do poznih večernih ur.

BORDERLESS MUSICAL NIGHT – ČEZMEJNA GLASBENA NOČ

Dogodek z naslovom *Borderless Musical Night – Brezmejna glasbena noč* je kulturno društvo Briški grič ponudilo v sodelovanju s števil-

imi soizvajalci z obeh strani meje na poti približevanja Evropski prestolnici kulture GO! 2025. Šlo je za enkratno pevsko-glasbeni večer, ki je ponudil izbor svetovno znanih pesmi iz muzikalov. Priložnostni pevski sestav je predstavil pesmi v slovenskem, italijanskem in angleškem jeziku. Cilj projekta je bil združitev različnih žanrov, vrst umetnosti in starostnih skupin iz širšega obmejnega prostora na slovenski in italijanski strani meje. Publika je prisluhnila pesmim iz muzikalov, ki so zasloveli na slovenskih odrih, kot so *Cvetje v jeseni*, *Moje pesmi*, *Moje sanje*, *Maček Muri*, *Veronika Deseniška*, *Mamma mia* in *Nune pojejo*. K tem so izvajalci dodali še pesmi iz svetovno znanih muzikalov, posnetih na filmski trak, kot so *Tovarna čokolade*, *Cabaret*, *Frozen*, *West Side Story*, *Footloose*, *The Greatest Showman*, *Mary Poppins* in *Grease*. Vsako pesem so obogatili plesni utrinki, za katere so poskrbele plesne šole z obeh strani meje: večer so sooblikovali Plesni klub Diamante, Plesna skupina Nefes, Breakdance KD Skala Gabrije, Plesna scena EL1, Mažoreteta in twirling skupina F. Bevk iz Prvačine ter Plesno-kulturni klub Tince. Skupine so pripravili trenerji Marisa Benes, Fulvio Settomini, Helena Hartte, Sonja Jež, Edi Činej, Mojca Koc, Kristina Fabijan in Maja Šeme. Večer je uvedla Gabriela Vidmar Golob, ki je na citre zaigrala pesem *Cvetje v jeseni*. Pevsko-instrumentalne točke, večinoma pospremljene s plesom, so povezovali iskrivi prizori iz muzikalov v izvedbi dijakinj Gledališke smeri Umetniške gimnazije Nova Gorica pod mentorstvom Kristine Kamaladevi Mihelj. Za ličenje in masko sta poskrbeli Marisa in Alessandra Cassani. Vokalni skupini Briške Trcinke iz Števerjana so se pridružile pevke ženske vokalne skupine Jezero iz Doberdoba in dekleška vokalna skupina Biseri z Vrha. Otroški in mladinski zbor so sestavljali otroški in mladinski zbor Briški slavčki iz Števerjana, otroški in mladinski zbor Zavoda sveta Montessori iz Nove Gorice ter otroški in mladinski zbor Osnovne šole Šempas. Zbore so pripravili zborovodje/umetniške vodje Mojca Cej, Mojca Maver Podbersič, Dario Bertinazzi in Martina Feri. Solistične točke je prispevala pevka Nina Kosovel. Pevke in pevce sta spremljala mladinski orkester Glasbene matice FJK ter priložnostni bend, ki so ga sestavljali Miha Spačal (klavir), Maj Špacapan (kitara) ter Martin Gerbec (tolkala) pod taktirko dirigenta Patricka Quaggiata, ki je tudi vse pesmi iz muzikalov priredil za orkester.

“KAKŠNO EVROPO SI ŽELIMO ODLOČAMO MI SAMI NA VOLITVAH, KO IZBIRAMO SVOJE PREDSTAVNIKE”

EVROPSKE VOLITVE 2024

Martina Valentinčič

Letošnje leto bo zaznamovalo kar nekaj množičnih in pomembnih volilnih preizkušenj: najprej v Indiji, kjer volitve trajajo celih šest tednov, upravičencev pa je skoraj 1 milijarda, novembra v Združenih državah Amerike, kjer bo izbira potekala med sedanjim predsednikom Bidnom in bivšim predsednikom Trumpom, vpliv izida le-teh pa bo nedvomno imel svetovno globalno razsežnost, predvsem glede mednarodne politike. V dneh od 6. do 9. junija pa volitve potekajo tudi na “stari celini”, saj bo skoraj 359 milijonov volilnih upravičencev v 27 državah članicah izbiralo 720 novih poslancev evropskega parlamenta, ki je tudi edini neposredno izvoljen organ Evropske unije; v ostalih so namreč predsedniki vlad ali ministri evropskih držav ter evropski komisarji, ki jih imenuje vsaka država članica, morajo pa uživati podporo parlamenta, kjer jih pred dokončnim imenovanjem zaslišijo pristojne parlamentarne komisije.

Letošnje evropske volitve imajo poseben pomen tudi za slovensko manjšino v Italiji, predvsem pa za Števerjan, saj je med kandidati tudi sedanja števerjanska županja Franka Padovan, ki kot predstavnica stranke Slovenska skupnost kandidira na listi Južnotirolske ljudske stranke, v podporo dosedanjemu evropskemu poslancu in velikemu prijatelju slovenske manjšine in naše vasi Herbertu Dorfmannu. S kandidaturo Franke Padovan, edine slovenske kandidatke v Italiji na teh evropskih volitvah, je stranka SSK želela potrditi zgodovinsko sodelovanje z nemško manjšino, ki se je začelo natanko pred 100. leti pri volitvah za italijanski parlament, ko je komaj izpostavljena fašistična oblast s preureditvijo volilnih okrožji želela preprečiti izvolitev manjšinskega oz. neitalijanskega predstavnika, a ji je skupni nastop dveh jezikovnih manjšin vsaj za nekaj časa prekrizal načrte. Slovenska prisotnost na listi SVP - najmočnejše manjšinske stranke v Italiji - se uokvirja v ustaljeno sodelovanje med narodnimi manjšinami in poudarja pomembnost solidarnosti in složnosti med temi; gre za model, ki ga bi bilo treba še bolje ovrednotiti, saj odpira celo vr-

sto možnosti poseganja v vsedržavnih in evropskih ustanovah, čemur je priča tudi popravek senatorja Durnwalderja glede spoštovanja pravic jezikovnih in narodnih manjšin pri pripravi ustavne reforme, ki ga je pred kratkim sprejela senatna ustavna komisija.

Zakaj so te volitve sploh pomembne oz. kakšno pa je stanje Evropske unije danes? To vprašanje ima seveda zahteven odgovor, ki se ga ne da strniti v nekaj vrstic. Nedvomno pa je Evropska unija danes znatno različna od te, kakršna je bila pri zadnji volilni preizkušnji. Leta 2019 se je težavno zaključeval postopek Brexit-a, mnogi so se spraševali, če ima združena Evropa še smisel in bo sploh preživela. V petletnem obdobju pa so Evropo do dna pretresle izredne razmere, med vsemi pandemija in vojna v Ukrajini, dejansko pred evropskimi vrati. Te preizkušnje pa niso ošibile evropskih institucij, ravno obratno: dokazale so njihovo prenovljeno vitalnost in pomembnost skupnega in složnega nastopa. Tudi zaenkrat neustavljivi migracijski tokovi dokazujejo, da je Evropa tisti del sveta, v katerem se najbolje živi. Biti del EU pomeni imeti varno in mirno okolje ter pravno državo, znotraj katere skrbimo za razvoj, blaginjo, socialno varnost, možnost za kvalitetno izobraževanje, za duhovni in kulturni razvoj. Nedvomno pa ni vse zlato kar se sveti, in to vemo, na primer, tudi mi, ki živimo v krajih, kjer se večina družin preživlja s kmetijstvom: v zadnjem mandatu Evropske komisije so bile opravljene nekatere korenite izbire na področju t.i. zelenega prehoda, ki jih nismo v stanju izvajati. Podpirati, in ne omejevati, je treba kvalitetno kmetijstvo, prizadevati si za zaščito zdravega ozemlja in okolja, ki nudi kvalitetne in zdrave prehranske izdelke.

Glavna skrb Evropske unije danes, 20 let po razširitvi proti vzhodu, bo iskanje ravnovesja in ravnotežja med različnimi potrebami: ohranjanju miru in vse bolj potrebni skupni obrambni politiki, socialni enakosti in razvoju, tehnologijo in zdravim okoljem. Kakšno Evropo si želimo pa odločamo le mi sami na volitvah, ko izbiramo svoje predstavnike.

52. Festival narodno-zabavne glasbe ŠTEVERJAN 2024

Slovensko katoliško prosvetno društvo Frančišek B. Sedej sporoča, da se bo letošnji, 52. Festival narodno-zabavne glasbe ŠTEVERJAN 2024, odvijal **6. in 7. julija 2024 med borovci v Števerjanu**.

Na letošnji 52. Festival narodno-zabavne glasbe ŠTEVERJAN 2024 se je prijavilo 8 ansamblov, in sicer: ans. DIREKT, ans. OBČUTEK, ans. ZAPLET, ans. GREŠNI MUZIKANTI, ans. KVINTA, ans. BRIŠKI KVINTET, ans. ISTRSKI FANTJE in ans. GAŠPERJA MIRNIKA.

Ansambli se bodo publiki in komisijama predstavili **v nedeljo, 7. julija 2024, ob 18.uri**. **Tekmovanje bo potekalo med borovci, na glavnem trgu pred cerkvijo v Števerjanu** pa bodo postavljeni kioski s hrano in pijačo. Vstop na trg je prost.

Na tekmovalnem delu Festivala vse prijavljene ansamble ocenjujeta strokovni komisiji. Ansambli se bodo komisijama predstavili z dvema skladbama - najprej skladbo iz zakladnice in nato z izvirno tekmovalno skladbo, ki jo bodo prvič predstavili javnosti.

Komisijo za glasbo sestavljajo: IGOR PODPEČAN, MARIJANA MLINAR, NIKOLAJ PINTAR (predstavniki S. K. P. D. Frančišek B. Sedej), HANZI KEŽAR, JANI REDNAK, PATRICK QUAGGIATO, MIKE OREŠAR in MATIJA CORSI (predsednik komisije).

Komisijo za besedilo sestavljajo: COSTANZA FRANDOLIC, MARIJA KOSTNAPFEL in MARTINA VALENTINČIČ (predstavnica S. K. P. D. Frančišek B. Sedej).

V soboto, 6. julija 2024, bo na vrsti Festivalski večer z glasbo v živo **od 19. ure dalje**. Igral bo **ANSAMBEL SLOVENSKI ZVOKI**. Na voljo bo bife z izvrstno hrano, vrhunskimi vini in dobro, osvežujočo pijačo. Obiskovalci bodo lahko preizkusili naše okusne in sočne pečene piščance na žaru, kakovostno meso in izvrstno vino. Kioski s hrano in pijačo se bodo z glavnega trga preselili tudi med borovce. Na sobotni večer je vstop prost.

Na prizorišče bo društvo F. B. Sedej postavilo šotor pred borovci, v katerega se bodo gostje lahko zatekli v primeru slabega vremena.

Za dober izid Festivala vlagajo organizatorji in somišljeniki veliko prostovoljnega dela in osebnega žrtvovanja. Vsak član društva pripomore, da se le-ta dobro izteče. Dobra volja in veseli obrazi pa so dokaz, da je Festival pri srcu celotni vasi in je to spodbuda in izziv za obstoj Slovencev in slovenskega jezika na tem ozemlju, obenem pa vabi k sodelovanju tudi sosednje vasi iz Slovenije in tako že desetletja briše mejo.

Vse informacije lahko dobite na www.sedej.org ali pišite na info@sedej.org.

VISOKO NAD OBLAKI LETI SREBRNA PTICA...

Damjan Klanjšček

“Visoko nad oblaki leti srebrna ptica...” Tako odmeva Slakova pesem, ki pripoveduje o sreči slovenskih ljudi, ko se iz daljnih krajev, najpogosteje Amerike, Avstralije, Argentine, vračajo v domovino na obisk k svojcem. Prav tako so nas v aprilu 2024 obiskali sorodniki iz Amerike, točneje Danica (Rijavec) Chapple in Mike Rijavec ter Daničin mož Alvah Chapple.

Danica (rojena 1947) in Mike Rijavec (rojen 1954) sta sinova pokojne Klare Terčič, doma iz Bukovja. Klara je bila sestra Anice (Avstralija – poročena Crassini), Zdenka, Katje (žrtev druge svetovne vojne), Jožice (poročena Klanjšček), Marte (poročena Srebrnič), Zdravka in Alenke.

nes ne slišimo tako pogosto. To je živa priča temu, da otrok nikoli ne pozabi svojega maternega jezika, tistega, v katerem se je z njim pogovarjala njegova mama od vsega začetka.

Ob letošnjem prihodu Danice in Mika se je družina Klanjšček odločila za srečanje. Pobudo je dala neutrudna Metka Klanjšček Kovačič, ki je družinske člane povabila v Rakitno na svojo domačijo. Skupaj z možem Matijo Kovačičem, hčerko Marto in Bredo ter sinovoma Tadejem in Joštom je pripravila odlično in obilno kosilo. Seveda niso manjkali pristni slovenski elementi, kot so domači štruklji s skuto in božanska sladica, to je gubanica. V slovenskem duhu in ob prijetnem obujanju

Tako kot mnogotere družine iz naših krajev, sta si tudi zakonca Rijavec poiskala boljše življenje v oddaljeni Ameriki, gojila pa sta vedno spomin in slovensko narodno zavest, saj Danica in Mike govorita tekočo »števerjanščino«, oziroma našo domačo govorico. Mama Klara ju je namreč naučila slovenščine in ju vzgajala v slovenskem duhu, kar je tudi pripomoglo k temu, da sta se Danica in Mike že večkrat vrnila v Gorico in Števerjan na obisk k svojcem. Člani širše družine bratov in sester Terčič se bodo nedvomno spominjali vsedružinskega srečanja na Srebrničevi domačiji, 17. julija 1999.

Zanimivo, da je Daničina in Mikova govorica taka, kot jo zasledimo pri svojih starih sovaščanih. Nekateri termini so arhaični, oziroma taki, ki jih da-

Vsedružinsko srečanje družine Terčič na Srebrničevi domačiji 17. julija 1999

spominov se je izteklo sobotno popoldne, ki je tako starejšim kot mlajšim članom družine Klanjšček in Kovačič doprineslo veliko bogastvo. Z Danico in Mikom si je marsikdo izmenjal telefonsko številko, s pogovorom segal v prejšnje stoletje in zgodovino same družine. Naj povem, da sta bila Danica in Mike navdušena nad Števerjanskim vestnikom in spletno stranjo ter delovanjem društva F.B. Sedej. Zaželela sta si prejemanje števerjanskega glasila, začudena pa sta bila nad arhivom Vestnika, ki je v celoti objavljen na spletni strani www.sedej.org. Tam lahko najdemo vse Vestnike, od prve številke

leta 1969 do današnje. Tudi v takih in podobnih situacijah naše domače društvo odigra pomembno vlogo. Ko ne bi bilo Vestnika, spletne strani, arhiva in ostalega delovanja, bi tudi naši rojaki v tujini ne imeli slovenske besede in ustanove, ki bi jim pomagala pri hranjenju stikov z našimi kraji in družinami. Ob klepetu sem jima tudi sporočil, da je na društveni spletni strani na voljo prenos Števerjanskega festivala, objavljeni pa so tudi vsi društveni dogodki, kar je hvalevredno. Društvu in tehnikom gre za to

velika zahvala.

Ob tako lepem druženju naj se najprej zahvalim svoji teti Metki in njeni družini, ki nas je obilno pogostila, Danici, Alvahu in Miku pa želim, da bi s sabo nesli dobre spomine in od doma spremljali števerjansko življenje prek društvenih in osebnih kontaktov. Draga Danica in Mike, naj vama bo števerjansko glasilo, ki ga bosta prejemala, še dodatni element povezovanja z našo družino in skupnostjo nasploh. Živijo!

Družinsko srečanje v Rakitni 27. aprila 2024

ZAHVALA BRUNU

Simon Komjanc

Pred nekaj dnevi, smo se za vedno poslovili od Bruna Planiščka. Spoznal sem ga že daljnega leta 1972, ko sem v Gorici potreboval pomoč za ureditev odteka vode iz kopalnice in nekaj zidarskih del. Več od njih, ki sem jih bil vprašal in prosil za pomoč, so mi bili rekli, da to ni mogoče, da so dela težko izvedljiva in podobno. Bruno pa mi je počasi in s potrpežljivostjo uredil in rešil vse probleme. Tudi pozneje, ko sem ga potreboval, mi je zmeraj priskočil na pomoč. Zato sem Brunu bil vedno prav iz srca hvaležen. Saj sva večkrat pozneje govorila, kako je takrat rešil tiste sitne zidarske probleme, za katere ni nihče hotel imel posluha. Še enkrat hvala za vse, Bruno, in mirno uživaj zasluženi počitek.

MAREC-JUNIJ 2024

- [illegible]

REŠITEV IGRICE

KAKO JE ŽIVETI DANES - INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCI

Intervju: Tereza Škorjanc

IME IN PRIIMEK: *Mila Miklus*

BIVALIŠČE: *Sovenca*

VAŠKO IME DRUŽINE: *Pr Pirivih*

LETNIK: *2009*

HOROSKOP: *vodnar*

NAJLJUBŠA HRANA: *Bleki s paradižnikovo omako*

HOBIJI: *Igranje klavirja, sprehodi s prijatelji*

ŠTUDIJ: *Gimnazija Nova Gorica smer gledališče*

KNJIGA NA NOČNI OMARICI: *Hamlet*

KAJ SE UČIŠ NA GLEDALIŠKI GIMNAZIJI?

Znanje, ki ti ga ponudi ta šola, je zelo obširno, saj pridobivam znanje znanstvenih predmetov, splošnih predmetov, likovne umetnosti, angleščine in še enega tujega jezika. Jaz nisem bila tako srečna, saj sem med španščino, nemščino, italijanščino in ruščino, dobila italijanščino, kjer se učimo osnov jezika, ker v mojem razredu nihče ne govori italijanščine. Imam pa tudi gledališke predmete, kot so: igra in govor, zgodovina in teorija filma in gledališča, film in fotografija, zvok in glasba. V naslednjih letih se bodo dodale še drugi, kot je improvizacija.

KATERI SO TVOJI OBČUTKI OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA?

Neverjetno se mi zdi, da se zaključuje že prvo leto v novi šoli, še posebej, ker sem bila navajena na svoje sošolce prejšnjih let. Veliko sem se spremenila od septembra, spominjam se, kako sem bila zmedena in negotova, ker sem bila v novem okolju in s sošolci, ki so leto starejši od mene. Zdaj pa smo se že vsi povezali med seboj, tudi ker smo veliko igrali na odru in si morali drug drugemu pomagati.

S ČIM SE RADA UKVARJAŠ?

Poleg šolskih dejavnosti obiskujem tudi skavte. Spominjam se, kako nam je mama govorila o skavtih in zato sem se jim pridružila. To je že šesto leto in je zelo hitro minilo. Pri skavtih se zelo zabavam in se tudi veliko naučim o življenju v naravi. Poleg skavtov se ukvarjam tudi z glasbo. Začela sem z bobni, a sem kasneje to opustila in začela vaditi klavir. Še vedno igram in si želim nadaljevati. Letos sem tudi začela obiskovati Mešani pevski zbor v Števerjanu, kamor rada zahajam, saj že od mladih nog uživam pri petju.

KATERI PRAZNIKI SO TI VŠEČ V ŠTEVERJANU?

Mislim, da nisem edina tega mnenja, ampak najraje imam Festival. Čakam na tiste 3 dni, kjer se po ce-

lem Števerjanu širi vonj po pečenem piščancu in pomfriju ter doni narodno-zabavna glasba. Ko sem bila majhna, sem pomagala pobirati smeti, kjer smo doiveli veliko zabavnih dogodivščin, lani pa sem začela pomagati za šankom. Tudi pust je lep praznik v Števerjanu, ko se zberemo in gremo po vasi s smešnimi maskami.

KAJ BI RADA POČELA V PRIHODNOSTI? RAZMIŠLJAŠ O TEM, DA BI DELALA V GOSTILNI?

Nimam še jasnega odgovora na to vprašanje, vendar nisem preveč zaskrbljena, saj mi ta šola ponuja več možnosti. Imam veliko željo za svojo prihodnost, ki bi jih rada uresničila, a vem, da ne bo vsega mogoče. Rada bi delala kot hostesa na letalu, pekla sladice, igrala na odru... Različne stvari bi rada počela, a bi rada tudi potovala. V gostilni pomagam že celo življenje in ko bom stara 16 let, bom uradno pomagala celo sezono. Ni moj cilj delati v gostilni, toda, če ne bom dobila druge poti, mi ne bo žal delati v domači gostilni.

KAM BI RADA ODPOTOVALA?

Rada bi odpotovala v azijske države, kot so Indonezija, Japonska, Tajska, ker bi rada spoznala njihova načela, kulturo, skratka vse, kar se da. Na Finsko in druge severne države bi tudi rada odpotovala, o njih sem tudi naredila raziskavo v šoli. Da ne pozabim na kakšno ameriško državo, kot je Kanada, kjer imam sorodnike. Tja bi šla, da bi izboljšala svojo angleščino. Afriške države in ljudje se mi zdijo zelo odprti ljudje in bi rada poskusila spoznati njihov način življenja in hrano. Da, odpotovala bi še posebej zaradi hrane, ker so mi bili nove kombinacije in okusi vedno všeč.

HVALA ZA POGOVOR. KOGA IZBEREŠ ZA NASLEDNJEGA INTERVJUVANCA?

Gregorja Antonija.

KEČAP AL MAJONEZA?

PIŠI KUKR GOVORIŠ

Situacija u Štverjenu maja 2024:

U Dolenjem koncu:

“Mama, lahko denem kečap ne petetine?”

“Ne!! Zeskuezi Bueh, de ne zgubimo volitvi! Deni mejonezu!!”

U Gorenjem koncu:

“Mama, lahko denem mejonezu ne petetine?”

“Ne!! Gorje! De ne zgubimo volitvi! Deni kečap!!”

Po kejšnem tjidnu od tistega odločilnega dneva, višno se bomo že lahko tud en pik poškerirceli ne ta rečun. Keder besta dobili Vestnik en brali te besiede, se besta žiher že oddehenli, ki bo že usega konc. Zdej, keder jeh pišem, še ne viem, ku bo šlo končet. U tem članku ni nobedne polemike en ni nobedne politike, če pej sem nomelo pretiravem, višno, ma niti ne, ki je blo slišet marsikej pred temi volitvemi. Ta člank ni ne mejoneza, ne kečap... je na šalša roza. Pišem, de se en pik posmejemo en zetuki magar je tud kdu drugi opazu iste reči, ku sem jeh jest. Sej, praveji, velikuest človjika je tudi u tem, al se zna posmejet na soj račun, al ne.

Ki volitve... se ku poljitne nevihte. Je suence en mier, pole dvakrt pogrmi enkrz zebliska, u ni sekundi rate use črno, se nepune nebue, pole pet minut ma ze bet konc sveta, ki je dež ku rakle, ma nu minutu pole že sije nezej suence en maš krepet od sopare en uručine en, če ne bi bla če pej sem kejšna luža od dežja, bi človek niti ne vjidu, de je bla nevihta.

Volitve se strešno važne, en de lehko gremo volit en si sami zberemo župena al župenju, je tud na previca, ki dendenes ni kar tekue. En je tud prau konc koncu, de je nomalo popra pred volitvemi, de se pro-

grami, shodi, stranke, procesje en de se do zadnjiga ne vji, kdu bo dobiu. Če pole se programa deržiji... tue je drugo. Ki per adnih se opieva vrednote krščanstva en slovenstva en jeh slišiš kunt ku Turke en po slovensko ne ugoneji adniga povratno svojilniga zaimka. Per drugeh, ki se boj kozmopoliti, se citira Čerčila, se govori od turizma šoštenibile en od enogastronomije, ma pole ti ponudeji en pjunc vina u kozarceh s plastike. Ki češ... nobeden ni perfekten.

Je pej zenimivo opezavet, keku minjeje dinamike u vasi tisti dober miesc pred volitvemi. Ki se zavueha en kilometer daleč, de maje pret. Teku... z dneva u den ti zečne mehet en te pozdraujet ne usu paru tisti kandidat sovaščan, ki do učera ni viedu niti, ku se kličeš. Teku ku striela z jasniga si dobiš pred hišu obiske en usi se strešno zenimeji ze tebe, bi ti radi pomegeli, en se šlišiš narboj pemeten človek ne svietu. Teku naenkret rateš strešno simpatičen en se usi smejeji ne toje mrzle batude, de se zečneš prešavet, če maš nu kerieru ne televizjuno.

Ma muereš tud ahtet, ki govoriš, ki pride tik-tak do zemjir. Ki ti misleš, de beš pred volitvemi pojau u mjiu nu kosilo sz žlahtu! Ja, neiunež! Se je mjiu, dočjir ki te prvi ne blefne: *“Kekue se urniki u sebuetu ne volišču?”* En tem ni poti nezej. Se ne gre demu, dočjir ki usak ne povji tu soju, keku ju misle, keku je prau en keku je trjiba živet. Ki usak vji narbejši, keku bi blo trjiba upraujet občinu. Ki misleta! U Štverjenu mamu same župene en župenje! Je trjiba ostat pr mizi en počaket, de se prekritzira usih po dugič en po črez, njeh žlahtu če do petiga koliena, en prideje uen štorje z ljit po uejski, keder pu eldi per mizi ni bla niti še rojena!

Ma ben, ni bo ku če. Bemo preživjili! En ze 5 liet bo nezej lepue... ki konc koncu u Štverjenu je lepue tudi zerad volitvi, pej ni bo kečap ali mejoneza, krompir je zmerem tisti.

Se slišemo ljita 2029!

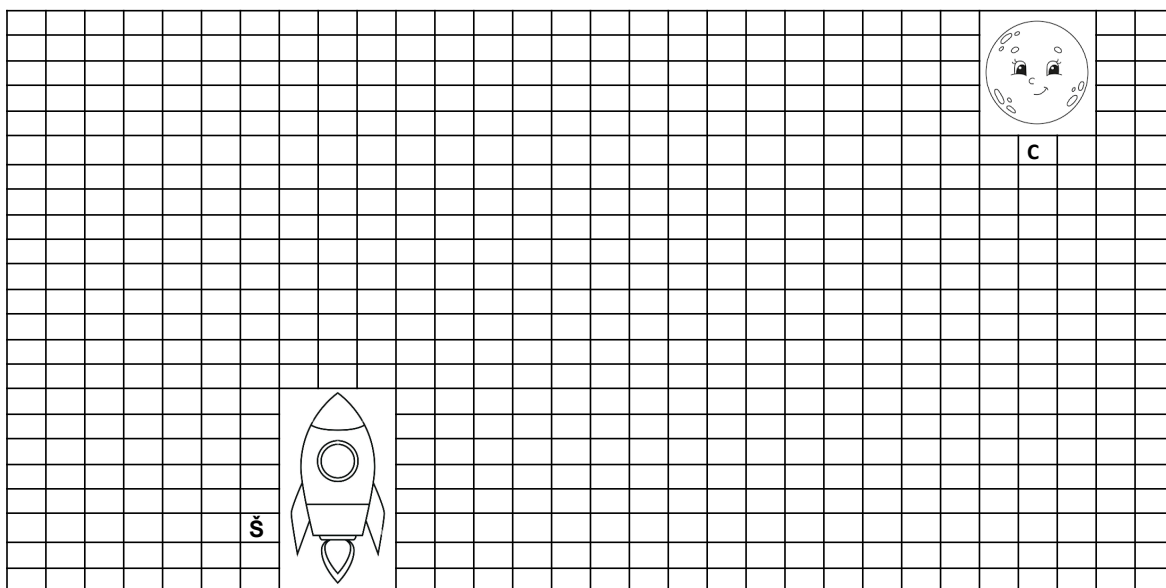
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO

1. RAZRED:

PRAVA POT DO LUNE

Pomagaj astronautu načrtati pot s pomočjo spodnjih navodil. Začni pri štartni točki ob raketi in ciljaj na luno!

Navodila: 3 ← 7 ↑ 5 → 9 ↑ 9 → 10 ↓ 9 → 3 ↑ 4 ← 5 ↑ 4 →

Učenci prvega razreda: Francesco Cherchi, Niccolò Conzutti, Elija Drufovka, Samuel Drufovka, Jurij Pintar, David Radikon, Mihael Zelinšček

2. RAZRED:

KOSILO

Mama je pripravila kosilo
in Niku se je za mizo mudilo.
Požrešno je špagete jedel,
dokler se mu ni zataknilo.

Radovedna soseda
skozi okno pogleda
in zavpije: "Pri priči,
Marjetka, rešilca poklič!"

Urška Dorni in Dorotea Torres

3. RAZRED:

Loli in Boli in svet poln čudes

V četrtek po odmoru smo se odpeljali v gledališče L. Bratuža, da bi si ogledali gledališko predstavo o Loli in Boliju. Loli je hotela vedeti kaj je svet. Boli jo je povabil na potovanje. Najprej smo vsi ponovili strani neba, nato smo si ogledali zemljevid Slovenije in sveta. Loli in Boli sta se s skirojem odpeljala na vrh Triglava, na Mont Blanc in Everest. Še prej pa sta šla v Postojnsko jamo, kjer živi človeška ribica. Na tabli sta sestavila Pangeo, nato pa sta se z raketo odpeljala v vesolje na Luno, pogledat planete in zvezde. Nazadnje sta se vrnila domov.

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo sestavili slovensko zastavo. Tudi jaz sem tekel pomagat. Držal sem modro barvo zastave. Nisem pa dobro razumel, ko so šli v Kurji uč. Bilo je lepo.

Adam

Čistilna akcija

V soboto, 17. februarja smo očistili okolico naše osnovne šole. Bil je sončen dan. Zbrali smo se ob 8.45. Starši so kosili travo, odrezali robido. Veje so rezali z motorno žago. Očka je prišel s traktorjem in prikolico. Voz je služil za drva in veje. Vse so odnesli v velik zaboj. Jaz sem pomagala grabiti, Lijam in Mitja pa sta kosila. Vsi smo bili povabljeni na kosilo. Postregli so nam s čevapčiči, mesom in ražnjiči. Otroci smo se po kosilu igrali. Zvečer pa sem ostala pri Liamu in tam tudi prespala.

Greta

Poznate možička, ki živi na strehah?

[“To je prijazen močic z okroglim obrazom, gomoljastim nosom, v rjavi suknjici.”] O njem je pisal L. Kovačič. Tudi mi poznamo nekatere njegove dogodivščine. Tu pa lahko berete tiste, ki smo jih sami napisali.

Ribe v zahvalo

Ribič Pepe je lovil ribe na obali. Njegov pes Piki se je igral s svojo žogico. Piki je zagledal metulja in ga je začel loviti. Pes je skočil in padel v morje. Možiček je videl psa in ga je hitro potegnil iz vode. Ribič je nato ulovil veliko ribo in jo nesel kuharju, naj jo speče. Kuhar je spekel ribo. Možic, ribič, kuhar in pes so jo skupaj pojedli. Ribič se je nazadnje zahvalil kuharju in možicu in je s psom odšel domov.

Liam

Možic in muca

Nekega dne je možic jedel kosilo. Skozi okno ga je gledala lačna muca, ki si je želela mesa. Ko je možic šel na stranišče, je muca ukradla meso. Možic se je vrnil in ni videl več mesa, iskal ga je po celi hiši, a nikjer ga ni bilo. Ko je pogledal skozi okno, je zagledal muco z mesom v gobcu. Tekel je v trgovino in kupil poseben prah, ki poveča stvari. Ulovil je miš in jo potresel s prahom. Miš je zrasla, sedel je nanjo in jo zagnal za muco. Prestrašil jo je. Od takrat pa se muce bojijo miši.

Danijel

4. IN 5. RAZRED

MOJE KOLO

V petek mi je tata za darilo za sv obhajilo kupil novo kolo. To kolo je temne zelene mat barve. Krmilo se lahko obrne več kot 360°, ker so žice v krmilu in ne na zunanji strani. Gume so debele šest ali sedem cm, nima luči in odsevnikov, je gorsko kolo. Ko ne poganjam dela čuden zvok (krrrrrr). Sedlo je iz blaga, ker je za biti bolj pokonci. Nima prestav, zato lahko gre tudi po nazaj. Je že malo rjasto, ker je bila v tovarni vlaga. Nisem še šel nikoli s tem kolesom po Števerjanu, a sem se zaletel v kamen pri hiši in ga zlomil.

VASILIJ

MOJE KOLO

Meni je všeč se voziti s kolesom. Po navadi grem do bližnje kmetije. Kupili so mi ga nonoti. Moje kolo ima zvonec v obliki nogometne žoge. Ima šest prestav, ima krmilo, rdečo in belo luč, ima blatnik samo na sprednjem kolesu, ima ročno in nožno zavoro in stojalo. Je gorsko kolo. Je zelene in črne barve, ima prtljažnik. Zelo rad se vozim s kolesom po njivah. Nekega dne sva jaz in Jana šla s kolesom iskat mojo muco Red, a je nisva našla. Kolo imam že dve leti in enkrat sem šel s kolesom do Vileša. Ko je bil Patrik pri meni, sva se vozila po lužah in meni je padla veriga.

RAFFAELE

IZLET V ČEDAD

26. aprila smo šli v Čedad. Z vlakom smo se vozili do Vidma in z avtobusom do Čedadu. Ogledali smo si muzej in Langobardsko svetišče. Giorgia, vodička v muzeju, nam je obrazložila, kje so živeli Langobardi. V muzeju smo imeli delavnico. Razdelili smo se v dve skupini: majhni so izdelali langobardsko brado, mi smo izdelali fibule. Bile so različne oblike, v obliki kače in v obliki orla. V Čedadu smo videli reko Nadižo in hudičev most. Ogledali smo si srednjeveško hišo, v kateri so živeli v starih časih. Učiteljica nam je razložila, zakaj je kuhinja zgoraj in soba spodaj. Videli smo kip znane igralka Adelaide Ristori. Malico smo pojedli na postaji, kosilo pa na trgu pred muzejem. Vrnili smo se z dvema vlakoma, zamenjali smo v Vidmu. Drugi vlak nas je pripeljal na postajo v Gorici.

MITJA

MOJE KOLO

Ko sem imela pet let mi je moja sestra Petra podarila svoje kolo, ker je bilo prenizko zanjo. Je belo in roza, zvonček na krmilu je rdeč in na njem je rumen medvedek. Ima tudi narisane muce, stojalo in mehek sedež. Zalepila sem nekaj okrasov in bleščic. Šla sem na kolo in se vozila. Ko sem imela osem let sem se s kolesom zaletela v svojo sestro, ki je bila na kolesu. Moje kolo se je polomilo in smo ga nesli k mehaniku. Tri tedne potem je bilo moje kolo popravljeno in sem se lahko spet vozila. To je bila zame velika sreča. Zdaj se vozim po dvorišču in po Števerjanu. Srečna sem, da je moje kolo še uporabno.

JANA

NESREČA Z ŽEBLJEM

Pred enim letom sem šel na hrib, ki se imenuje Lokovec, kjer imamo kmetijo z ovčkami in konjičkom. Igral sem se, ko je mama rekla, da bomo šli iskat rastlino za čaj za dedka.

Ko smo se vozili, sem jo zagledal in rekel mami, naj se ustavi. Obute sem imel japonke, hodil sem proti rastlini in prav v tistem trenutku stopil na žebelj. Zakričal sem, ko me je pičilo in skočil sem stran. Teklo mi je dosti krvi, tako da smo šli v bolnišnico. Tam so mi pregledali nogo, jo zavili in rekli, da ni nič hudega. Moral sem imeti zavito nogo več dni. Policija je vzela žebelje proč in nočem, da se to ponovno zgodi.

SEBASTIAN

SREČANJE Z MARSOVČKI

Nekega dne sem se zbudil in z raketo odpotoval na Mars. Na Marsu sem z bagrom kopal in bager je znanal signal. Skočil sem z bagra in vzel marsovdetektor. Nato sem se odpravil na pot. Marsovdetektor je zaznal tri Marsovčke. Iskal sem jih zelo veliko časa, marsovdetektor je zaznal signal še bliže in po treh urah sem jih našel. Bili so vsi drugačni: eden je imel štiri roke, drugi dve glavi in zadnji deset očk. Pritekli so k meni in si ogledali mojo obleko. Po eni uri so mi rekli, kako se imenujejo: Pis, Lis in Bik. Povedal sem jim, da je meni ime Patrik. Kasneje so morali domov in se nismo več videli, ker sem tudi jaz z raketo poletel domov.

PATRIK

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

Moj najljubši šport je odbojka. Na mojem nivoju nimamo veliko pravil. Cilj te igre je, da žoga pade na tla na nasprotno igrišče, tako dobiš točko. Eno pravilo od odboje je, da ne smeš vstopiti na nasprotno polje. V tej igri moraš narediti prej dve podaji, potem lahko ciljaš v nasprotno igrišče. Polje ni še veliko in mreža ni še visoka kot imajo izurjeni igralci ali igralke. Smo že imeli prvo tekmo. Ekipe pri kateri sodelujem se imenuje Olympia. V tej ekipi sem jaz, Mitja in Liam, našega trenerja kličemo Bobo. Odbojka mi je všeč, ker je moja skupina združena.

RAFAEL

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

Nogomet je moj najljubši šport. Jaz igram v Krminu, se veliko zabavam, a ne tako kot v Sovodnjah. Kadar sem igral za Sovodnje smo bili najmočnejši v celi Furlaniji Julijski krajini. Nihče ni bil na našem nivoju. Jaz treniram trikrat na teden. Vsako soboto imam tekmo. Sem redni igralec in sem zelo močan. Tekme trajajo približno 80 minut. Imamo 4 polčase. Na štiri polčase igram skoraj tri polčase in pol. Sodnik vodi igro. Pred začetkom igre vsaka ekipa pozdravi drugo ekipo npr. za nasprotnika trikrat zdravo. Sodnik opazuje igro, če narediš prekršek, sodnik piska in žoga gre drugi ekipi tako, da je žoga na tleh in jo igralec brčne. Nogomet igramo tudi v šoli. Kdor je z mano sigurno zmaga. Moj najljubši igralec je Kevin De Bryune, imam dve njegovi majici. Jaz sem imel najboljšega trenerja, ime mu je Giorgio Favero. Navijam za Juventus. Ekipe Inter in Napoli mi nista všeč, ker goljufata in ne samo zato. Nogomet je najbolj priljubljen šport od vseh. Všeč mi je tudi namizni tenis. Doma imam približno 20 kolajn in dva pokala.

RYAN

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

Parkour je moj najljubši šport. Z njim se ukvarjam prvo leto. in se dobil veliko prijateljev. Ta šport se izvaja na prostem, ampak mi treniramo v zaprtem prostoru. Za ta šport moraš imeti močne mišice, bodisi v nogah kot v rokah, zato moraš biti močan in moraš biti zelo hiter. Preden začnemo trenirati, se malo ogrejemo: tečemo, skakamo in izvajamo druge vaje. Med treningom nam pripravijo razne postojanke npr. skakamo z visokega. Za zaključni nastop pripravljamo veliko strukturo, na katero plezemo na vrh in potem se vržemo dol z enim obratom po nazaj. Moj učitelj je prejšnji torek na tekmi prišel tretji in sedaj trenira

za finale. Ta šport mi je zelo všeč. Tisti, ki se z njim ukvarjajo veliko časa, so že zmagali štiri ali pet pokalov.

PETER

SREČANJE S ČAROVNICO

Včeraj sem prišel domov iz šole in ker sem bil zaspan, sem šel v spat v posteljo. Ko sem se zbudil, nisem bil več doma, a v čarovničinem domu. Bil sem v loncu in čarovnica me je kuhala. Mislil sem, da je bila huda in zelo jezna. Imela je dolg nos in veliko bradavic. Na glavi je imela zelo grdo kapo. Majico je imela strgano in umazano. Zelo sem se prestrašil, ko sem videl čarovnico. Ona je mislila, da spim, zato sem šel iz lonca in zbežal. Čarovnica me je ujela. Izvedel sem, da je bila sama in žalostna, ker so vsi zbežali pred njo, ker jih je bilo strah. Vprašal sem čarovnico, če bi prišla živeti z mano. Odgovorila je, da ne, ker bi se mi vsi smejali. Tako sem razmišljal in se spomnil, da lahko kupim obleke, novo hišo in mačko. Tako bi živela vesela in dobila prijatelje.

MATEJ

MOJ SLADKI KOTIČEK

"Par dni nazaj je mjala mama rojstni in sm razmišlju, d bi ju lahko presenetu sz enu dobro sladico... ki praveš?"

"Maaaaa ku lepo!"

"Bi ji nrdu mus sz bzge in malin. Misliš, da bi bla dobra kombinacija? Ku bi ti to izvedla? Maš kejšen nasvet zame, d bom nrdu lipu figuru."

"Pomojm je dobra kombinacija sladkega, osvežujočega in kislost malin. Jaja to bo top. Ma jst bi se lotila ..."

Tokrat sem se odločila za ta izziv, ki je bil ideja prijatelja. Hotel je pripraviti mousse iz bezge in z malinovim prelivom. Vprašal me je za nasvet, kako bi jaz to izvedla s svojim znanjem. Za izvedbo sem uporabila klasično znanje osnove, ki jo pridobiš v šoli, in nato pikico

svoje ustvarjalnosti in poskusov. Baza priprave moussa je mleko, smetana, arome, bela čokolada (za to vrsto moussa) želatina in domači bezgov sirup za okus in aromo.

Ampak to je klasika. Razmišljala pa sem, če bi se lahko naredilo mousse s podobnim postopkom kot bezgov sirup: torej, da nabereš bezgove cvetove in jih namakaš v mešanici mleka in smetane za prbl. 24h (odvisno, koliko intenziven okus želimo). Jaz sem štiri lepe srednje cvetove namakala v mešanici mleka in smetane, ki je po manj kot 24. urah imelo kar močan, dober okus. Tukaj lahko po želji izbirate čas namakanja. Če želite močnejši okus, boste namakali dlje in obratno. Če vam mešanica še vedno deluje premočno, lahko ob izvajanju te procedure dodate več bele čokolade, ki oblaži okus, ali več stepene smetane; ob koncu lahko pa oboje.

Bezeg je rastlina, ki zraste v kosmato drevo. Naredi lepe cvetove oziroma neke vrste majhnih belih grmičkov. Vsaka vejica ima na koncu več lepih mini rožic, ki lepo dišijo. Če se odločite za izdelavo sladice ali sirupa, morate nabirati bezgo na robovih gozdov ali kakih jasad, kjer je manj strupa v zraku. Pred uporabo cvetov jih seveda dobro sperite.

Moram pa priznati, da me je članek prehitel, tako da dobite prve recepte poskusa; za dokončni, odličen recept bo pa potrebno malo več prakse.

Ponujam vam take recepte, da lahko doma tudi vi malo poskusite in se poigrate s svojimi okusi in željami. Z majhnimi spremembami se da veliko narediti ter sladice prilagoditi za vse okuse.

UKRADENI CVET

Čas: cca. 2h

Zahtevnost: 2/5

Recept za približno 6-8 kozarčkov

(na koncu dobite cca. 750ml moussa oziroma tekočine; odvisno seveda od velikosti kozarčkov)

Sestavine:

ZA MOUSSE

- 250ml smetane
- 200ml mleka
- 250ml stepene smetane
- 50g bele čokolade
- vaniljev ekstrakt (tekoči ali pa pol semen iz stroka)
- 12g vaniljevega sladkorja
- 20g sladkorja
- 3liste in pol želatine
- 70-80ml bezgovega sirupa (če želite močnejši okus seveda lahko date več sirupa)

ZA MALINOV PRELIV

- 350-400g malin
- Sok pol limone
- limonino lupino po želji
- cca 15-20g sladkorja (po želji ali želite bolj sladek okus ali bolj kislast okus malin)
- 1-2 lista želatine (odvisno če želite imeti bolj puhast ali želatinast preliv)

ČESTITKE

Jakob Leopoli ne bo več pekel pice samo za dva, temveč za tri! Domačin in soproga Valentina Oblak sta 22. marca 2024 povila malo Ateno. Družini čestitamo in ji iz srca želimo veliko veselih in radostnih trenutkov.

DAROVI

Za mešani pevski zbor:

V spomin na pokojnega Brunota Planiščka, žena Kornelija 200,00€.

V spomin na pokojnega Brunota Planiščka, Milka Ciglič 50,00 €.

Za misijonarja Pedra Opeko:

N.N. 55,00€.

N.N. 50,00€

N.N. za misijonarja Lisjaka 50,00€.

Za mlade družine v stiski:

N.N. 50,00€.

Pintar 50,00€.

V spomin na pokojno Marto Zuri, Adrijana Hledeta in Borisa Pintarja, Ida po 50,00€ za lačne otroke.

Za cerkev na Jazbinah:

N.N 100,00€.

N.N. 100,00€.

Lojze Humar ob devetdesetem jubileju daruje 100,00€ za petje pri maši.

Gospa Alma Humar daruje 50,00€ za Vestnik.

SMRTI

Planiscek Bruno

Rodil se je 13. januarja 1933 pod občino Kojsko.

Umrli je 23. aprila 2024 v Gorici.

Pogreb je potekal 27. aprila 2024 v Števerjanu.

Luigi (Lojze) Klanjšček

Rodil se je 10. junija 1930 pod občino Kojsko.

Umrli je 1. junija 2024 v Gorici.

Pogreb je potekal 6. junija 2024 v Gorici, pokopan je v Štandrežu.

Korsic Alfonso

Rodil se je 22. oktobra 1935 pod občino Kojsko.

Umrli je 4. junija 2024 v goriški bolnišnici.

Pogreb je potekal 8. junija 2024 v Števerjanu.

MORIS

Spoštovani!

SKPD F.B. Sedej, Akademija Mirko Špacapan in
Veteransko društvo MORIS Vas v počastitev 33. letnice

DNEVA SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

25. junij 1991,

ob 20. letnici vstopa Slovenije v EU in NATO
in ob »LETU GENERALA MAISTRA«

vabijo na prireditev z naslovom

»Junij-mesec slovenske državnosti«

»DOMOVINSKI DAN-PRAZNUJMO SKUPAJ«

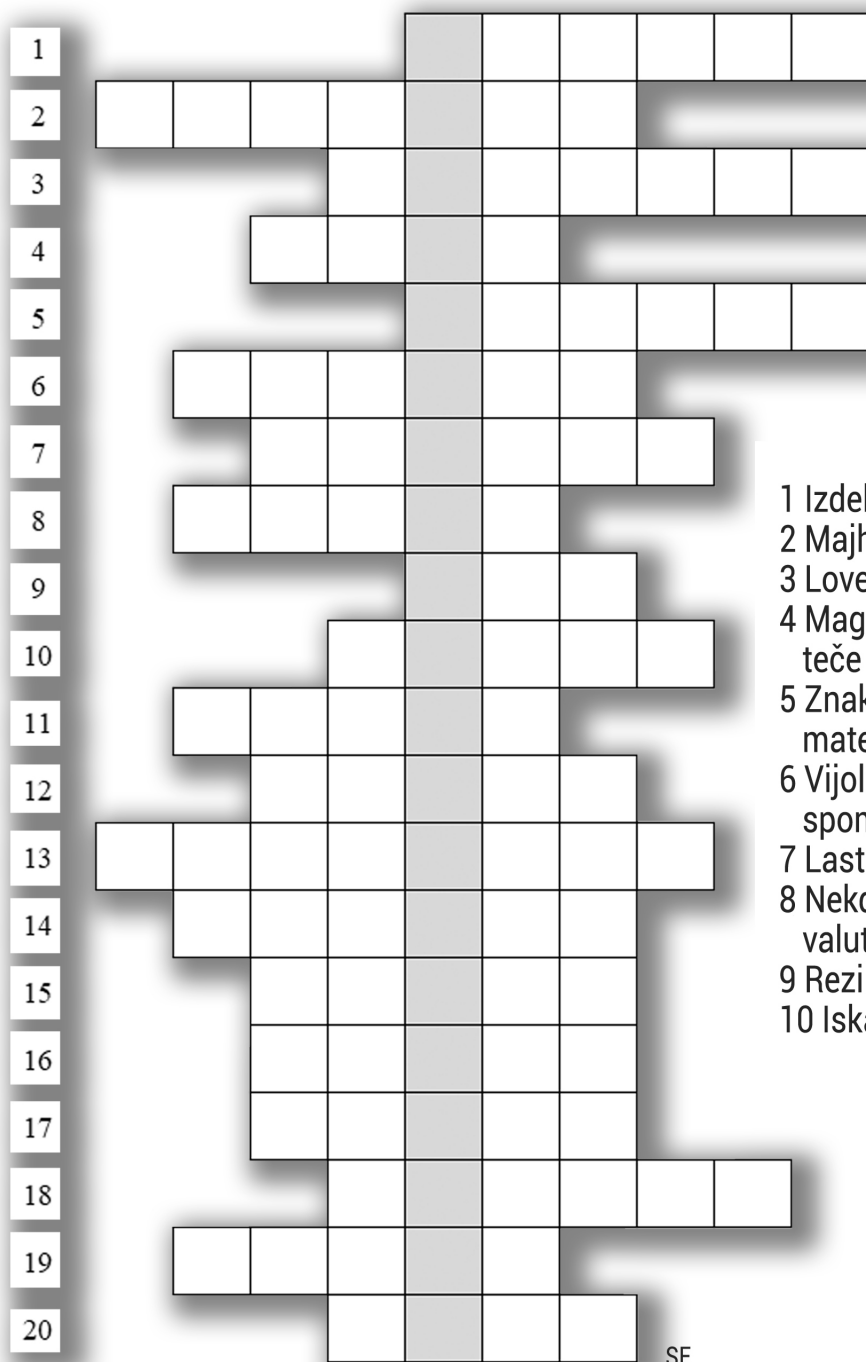
v petek, 21. junija 2024, s pričetkom ob 20.00 uri v
župnijski dvorani F.B. Sedej v Števerjanu

Slavnostni govorec:

Dr. JANEZ PODOBNIK

Kulturno umetniški program bo izvedla sekcija »De Niro AS Orchestra«, ki deluje pod
okriljem SKUD - FSDP »Mati Domovina«.

Vljudno vabljeni!

- 1 Izdelovalec škafov
- 2 Majhno kopito
- 3 Lovec na jelene
- 4 Magma, ki ob izbruhu teče iz vulkana
- 5 Znak za enakost v matematiki
- 6 Vijoličasta spomladanska cvetica
- 7 Lastnik bajtarije
- 8 Nekdanja slovenska valuta
- 9 Rezilna naprava
- 10 Iskalec

- 11 Nitast izrastek na koži sesalcev
- 12 Negativno naelektren ion
- 13 Nesmiselno, prazno govorenje
- 14 Ameriški pisatelj Hemingway
- 15 Zaprta družbena skupina

- 16 Strokovnjak za estetiko
- 17 Težaven položaj
- 18 Letala
- 19 Božjepotnik
- 20 Pripadnik organizacije

SE